საქართველოს რესპუბლიკა

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვური სიტყვაა, ტყუილებით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

პარასკევი, 4 მაისი, 2012 წელი.

№83 (6960)

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

„ნაწილობრივ თავისუფალი“ მედია საქართველოში

3

მილოცვა

ახლო აღმოსავლეთში დემოკრატიის ფორპოსტი

პოლიტიკური კოალიცია „ქართული ოცნება“ ულოცავს ისრაელის ხალხსა და საქართველოში მცხოვრებ ებრაელებს ისრაელის სახელმწიფო დამოუკიდებლობის დღეს.

ებრაელი ხალხის მრავალწლიანი თავგანწირული ბრძოლისა და უდიდესი ძალისხმევის შედეგად ისრაელმა სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა მოიპოვა და მცირე დროში ახლო აღმოსავლეთში დემოკრატიის ფორპოსტად იქცა.

ისრაელის ხალხის ბრძოლა ნათელი მაგალითია იმისა, თუ როგორ შეიძლება პატარა ქვეყანამ რთულ ვითარებაში დაიცვას საკუთარი სახელმწიფოებრიობა და ამავე დროს დარჩეს დემოკრატიული ღირებულებების ერთგული.

კიდევ ერთხელ ვულოცავთ ებრაელ ხალხს ამ მნიშვნელოვან დღეს.

კოალიცია „ქართული ოცნება“

ქართველებს ევროპის ვიზას არ აძლევენ! 2

რამაზ საყვარელიძე: მწყინს, რომ ეს ამერიკული ჯგუფები ასეთ იაფფასიან როლს ასრულებენ 3

2 დავუჯეროთ თუ არა IRI-ს გამოკითხვებს?

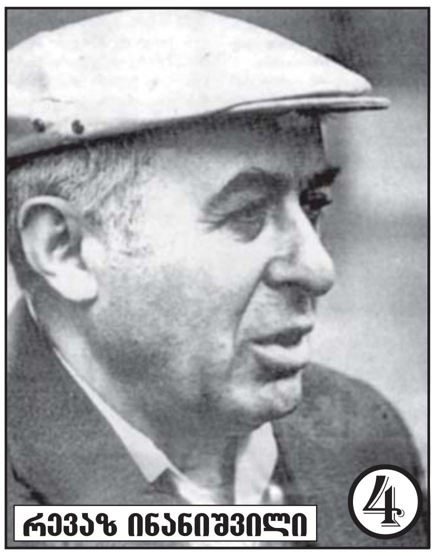

4

რევაზ ინანიშვილი

ქვეყნის მოჭირნახულე

რომელია ყველაზე იაფი და ყველაზე ძვირი აფთიაქი? 2

კრიმინალი

ჰააგაში ყაჩაღობისთვის ბრალდებით პოლიციას თბილისში ჩაბარდა

ჰააგის ერთ-ერთ საიუველირო მაღაზიის ყაჩაღობაში ეჭვმიტანილი სანდრო გრიგოლია საქართველოში ჰოლანდიის საელჩოს ჩაბარდა. ჰოლანდიური მედიის ინფორმაციით, მან ჰოლანდიის საელჩოში მისვლის გადაწყვეტილება მას შემდეგ მიიღო, რაც შეიტყო, რომ მაღაზიის მფლობელი, რომელიც ყაჩაღობის დროს დაიჭრა, მიღებული ჭრილობებისგან გარდაიცვალა.

გრიგოლია საელჩოში ნათესავთან ერთად გამოცხადდა და აღიარა, რომ ჰააგაში მომხდარი ყაჩაღობის მონაწილეა და ჰააგაში გასამართლება მოითხოვა.

არსებული ინფორმაციით, გრიგოლია ამჟამად თბილისის პოლიციის ერთ-ერთ განყოფილებაშია. შესაბამისი პროცედურების შემდეგ მისი ექსტრადირება ჰოლანდიაში განხორციელდება.

19 წლის გრიგოლიას ჰოლანდიის პასპორტი აქვს. მისი ოჯახი ჰოლანდიაში 90-იანი წლებიდან ცხოვრობს. ამ დროისთვის უცნობია, როდის დაბრუნდა გრიგოლია საქართველოში, თუმცა ცნობილია, რომ ყაჩაღობა საიუველირო მაღაზიაში 25 აპრილს მოხდა.

სუპერმთვარე და „ტიტანიკის“ სამი მითი 9

ნუნუ დულაშვილი

ვარდობის-თვეში 11 აკაშკაშებული ვარსკვლავი

უაზრო ბაქიბუქი გრძელდება

ქართველებს ევროპის ვიზას არ აძლევენ!

მიხეილ სააკაშვილი საპრეზიდენტო ვადის ამოწურვამდე ნატოსთან თუ არა, ევროკავშირთან კიდევ უფრო დაახლოებას გვპირდება. სააკაშვილის განცხადებით, მისი საპრეზიდენტო ვადის ამოწურვამდე საქართველომ ევროკავშირთან ღრმა და ყოვლისმომცველი ვაჭრობის შესახებ ხელშეკრულება აუცილებლად უნდა გააფორმოს.

სააკაშვილს ევროპასთან მიმართებაში სხვა გეგმებიც აქვს და ამის შესახებ ყვარელში ლიტვის პრემიერ-მინისტრ იანდრეუს კუბილიუსთან შეხვედრის დროს ისაუბრა კიდეც.

ობიექტური რეალობიდან გამომდინარე, ერთია პრეზიდენტის დაპირება და მეორე, საქართველოს რეალური შანსი იმისათვის, რომ ევროპის სრულუფლებიანი თუ არა, ასოცირებული წევრი მაინც გახდეს.

როგორც ექსპერტი სოსო ცისკარიშვილი ამბობს, **დღეს საქართველო იმ მდგომარეობაშია, რომ უახლოესი 5-10 წლის განმავლობაში ასეთი პერსპექტივა არ არსებობს და უმალ ევროკავშირი დაიშლება, ვიდრე საქართველო გახდება მისი წევრი.**

როგორც ექსპერტი დემურ გიორხელიძე ვარაუდობს, წინასაარჩევნო პერიოდია და სააკაშვილი ამით პოლიტიკურ ქულებს იწერს, რაც შეეხება ევროპასთან თავისუფალი ვაჭრობის ხელშეკრულებას, დემურ გიორხელიძე ამბობს, რომ დღეს ჩვენ ევროპასთან სავაჭრო ურთიერთობის თვალსაზრისით რაიმე პრობლემა არ გვაქვს.

„დღესაც მოქმედებს პრეფერენციების სისტემა, თუმცა ამითი ვერ ვისარგებლეთ. იმიტომ, რომ არც ხელისუფლება იყო ორგანიზებული და მობილიზებული ამ შეღავათების ასამოქმედებლად და არც დღის წესრიგში დამდგარა ქართული ეკონომიკის კონკურენტუნარიანობის გაზრდისა და მსოფლიო ბაზარზე გასვლის საკითხი, ამიტომ ეს განცხადება უფრო პროპაგანდისტული მგონია და სავსებით გასაგებია,“ — აცხადებს გიორხელიძე.

აქვს თუ არა შანსი საქართველოს, რეკომენდაციების შესრულების შემთხვევაში მაინც ევროპასთან თავისუფალი ვაჭრობის ხელშეკრულება გააფორმოს, ძნელი სათქმელია, მაგრამ დემურ გიორხელიძე მიიჩნევს, რომ ეს ხელშეკრულებებიც ბრმად არ უნდა შესრულდეს.

„არ მგონია, ევროკავშირის რეკომენდაციები ბრმად უნდა შესრულდეს და ყველა ის რეგულაცია, იმ ფორმით ამოქმედდეს, რაც ევროპაში მოქმედებს, საჭიროა ქართული გააზრებული რეგულაციები. ხელისუფლებამ არაფერი გააკეთა და მხოლოდ დეკლარირებული იყო, რომ ევროპისკენ მივდივართ, ჰარმონიზაციის თვალსაზრისით, ეკონომიკური და სოციალური თვალსაზრისით, დროის ამ მცირე მონაკვეთში, საპრეზიდენტო ვადის ამოწურვამდე, რაიმე რადიკალურის გაკეთების მოლოდინი არ უნდა არსებობდეს. კარგი იყო, ამ რვა წლის განმავლობაში თანამიმდევრულად შეგვესრულებინა, რაც შესასრულებელი იყო, მით უმეტეს, რომ ამ ხელისუფლებას მისი მმართველობის დასაწყისში ჰქონდა ფანტასტიკური ნდობის ხარისხი და ყველა პრობლემის იოლად გადაჭრა იყო შესაძლებელი. დღეს უკვე სიტუაცია რადიკალურად შეცვლილია და არ მგონია, რომ ამ ერთი წლის განმავლობაში რაღაც არნახული ნაბიჯების გადადგმა შევძლოთ“, — ამბობს გიორხელიძე.

როგორც სოსო ცისკარიშვილი ამბობს, საუბარი რომ საქართველოში ევროკავშირისთვის შესაფერის დემოკრატიას დავამკვიდრებთ, დარჩა ცარიელ სიტყვებად და დემოკრატიული უკუსვლა მრავალი არგუმენტით არის გამყარებული, ამის გარდა, ევროპასთან დაახლოების თაობაზე ლაპარაკი უფრო მოახლოებული ნატოს სამიტით არის განპირობებული, რადგან როგორც ცისკარიშვილი ვარაუდობს, დღეისთვის ნატოდან არაფერს ველოდებით და ამიტომ აქტუალურია შორეულ მომავალზე საუბარი, თუნდაც წელიწადნახევრის დროის პერსპექტივაზე, — თითქოსდა, ევროკავშირში მივიღებთ რაღაც პრივილეგიებს, მაშინ როდესაც ასოცირებული წევრიც კი არ არის, საქართველო, ცისკარიშვილის შეფასებით, ასეთი მოლოდინი გადაჭარბებულია.

„ასოცირებული წევრობა ჰგავს უალკოჰოლო ლუდს, აქ სატრაბახო არაფერია, საკმარისია დემოკრატიული ღირებულებების პატივისცემა და დემოკრატიისკენ გადადგმული გონივრული ნაბიჯები, რომ ევროპის მხრიდან ასოცირებული წევრობა იყოს შემოთავაზებული. თუმცა დღეს იმდენი სატკივარი აქვს ევროკავშირს, თანაც დემოკრატიის სტანდარტები სრულიად შეუფერებელია ევროპისთვის, როდესაც რაიმე ტიპის რეკომენდაციებს გვაძლევენ, ჩვენ გვადარებენ არა ევროკავშირის ქვეყნებს, არამედ პოსტსაბჭოთა სივრცეს, რომელიც კიდევ უარესია დემოკრატიულობის თვალსაზრისით. ამიტომ ჩამორჩენილთა შორის პირველობა ვერაფერი სატრაბახოა. ამიტომ უმჯობესია, ევროსტანდარტით ვიაზროვნოთ და ქვეყანა რეალურად წავიყვანოთ დემოკრატიული განვითარებისკენ“, — მიიჩნევს ცისკარიშვილი.

იხ. 5 გვ.

კვლევა

რომელია ყველაზე იაფი და ყველაზე ძვირი აფთიაქი?

სოციალურ-ეკონომიკური პირობები მნიშვნელოვნად რომ განსაზღვრავს საზოგადოების ყოველდღიურობას, საერთოდ, და ჯანდაცვას, კერძოდ, ფაქტია. არადა, აფთიაქებისთვის ის კი არ არის მთავარი, თუ რა წამალს ნიშნავს ექიმი, არამედ ის, რას ითხოვს, უფრო სწორად, რისი შეძენის შესაძლებლობა, აქვს მოსახლეობას, რაც სამწუხარო რეალობაა. ამის გამო ხშირად ფარმაცევტები ე. წ. „შემცვლელს“ ან უფრო იაფიან მედიკამენტს სთავაზობენ მომხმარებელს. ასევე, ცალკე განსჯის თემაა მედიკამენტის ხარისხი და ვარგისიანობა, რისი გამოკვლევა და გაკონტროლება დღევანდელ პირობებში მეტად ძნელიც გახლავთ, და დიდ თანხებთანაც არის დაკავშირებული.

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის ბიზნესის ფაკულტეტთან არსებული ეკონომიკური კვლევისა და კონსულტაციების ცენტრმა „ილიაუნი ბიზნეს რევიუმ“ (IBRძ წარმოადგინა „აფთიაქების ბაზრის კვლევა“ (მიმდინარე წლის 26 მარტიდან 10 აპრილის მდგომარეობითძ. კვლევის მიზანი იყო ქვეყანაში წამყვან აფთიაქებს შორის იაფი და შედარებით ძვირიანის გამოკვეთა. თბილისში მოქმედ ცნობილ ქსელურ აფთიაქებში გამოსაკვლევად შვიდი სხვადასხვა სახეობის წამლის კატეგორიიდან ოცი დასახელების წამალი განისაზღვრა, რომელთა შეძენა მეტ-ნაკლებად იყო შესაძლებელი ყველა სამიზნე აფთიაქში. კვლევა მომხმარებლებისთვის პროდუქციის დახლზე შეთავაზებული ფასების შესაბამისად მოხდა.

„ილიაუნი ბიზნეს რევიუსმა“ გამოსაკვლევად ათი მსხვილი აფთიაქი შეარჩია: „ავერსი“, „PSP“ „GPC“, „Gity Pharma“ „ფარმაცენტრი“, „ფარმადეპო“, „ნეოფარმი“, „36,6“, „სახალხო აფთიაქი“, „ფარმაგიდი“.

კვლევის მიხედვით ყველაზე იაფ აფთიაქთა შორის პირველი ადგილზე გავიდა „ფარმადეპო“ მას მოჰყვება „PSP“, მესამე ადგილს კი ინაწილებენ „სახალხო აფთიაქი“, „ფარმაცენტრი“ და „ავერსი“. „ყველაზე ძვირ“ აფთიაქთა პირველ რიგში მოხვდა „36.6“, შემდეგ „ნეოფარმი“ და „ფარმაგიდი“.

— კვლევა მიზნად ისახავდა იმას, რომ ერთსა და იმავე წამალზე დაგვედგინა ფასები და განგვეხორციელებინა მათი შედარებითი ანალიზი. მიღებული შედეგების საფუძველზე განისაზღვრა, რომელი აფთიაქი აწვდის მომხმარებელს მედიკამენტებს ყველაზე იაფად და რომელი — ყველაზე ძვირად.

კვლევა სრულყოფილია და შედეგების განზოგადოებით შემიძლია ვთქვა: თუ ე. წ. ყველაზე „იაფიან“ აფთიაქში ოჯახი ჩვენს მიერ შერჩეული იმ წამლების პაკეტს შეიძენს, რომელთაც ხშირად მოიხმარს, იგივე წამლების შესაძენად მას ე. წ. „ყველაზე ძვირიან“ აფთიაქში საშუალოდ 62 პროცენტით მეტის გადახდა მოუწევს, — განაცხადა „ილიაუნის ბიზნეს რევიუს“ მკვლევარმა გიორგი მიქანაძემ.

გამოკვლევა, რომელიც ილიას უნივერსიტეტის სტუდენტთა დახმარებით განხორციელდა, დროული და საჭირო იყო. საზოგადოებისთვის მსგავსი ინფორმაციის მიწოდება მნიშვნელოვანია. მით უფრო დღეს, სიდუხჭირის ჟამს, როცა მომხმარებელი წამლის ფასს იკითხავს და შეწუხებული გადის, რისი მოწმეც, ალბათ, თქვენც ხშირად გამხდარხართ...

გულნაზ გახარია

◎ დავუჯეროთ ამერიკელებს?

დემონსტრაციები და გაფიცვები საქართველოში მიღებული ყოფილა

ამერიკის საერთაშორისო რესპუბლიკური ინსტიტუტის (IRI) მიერ ჩატარებული კვლევის შედეგების მიხედვით, დემონსტრაციები, როგორც სოციალური პროტესტის ფორმა, გამოკითხულთა 38 %-ისთვის მისაღებია, 57 %-ისთვის კი - არა.

„სოციალური პროტესტის რომელი ფორმაა თქვენთვის მისაღები?“ — ამ კითხვაზე პასუხები შემდეგნაირად გადანაწილდა: 1. ხელმოწერების შეგროვება პეტიციებისთვის - 42 %-ისთვის მისაღებია, 51 % ისთვის — არა. 7 % აცხადებს, რომ საკითხთან დაკავშირებით საბოლოო პოზიცია არ გააჩნია. 2. კანონიერი დემონსტრაციები მისაღებია 38 %-ისთვის, 57 %-ისთვის კი მიუღებელი. შეკითხვაზე პასუხი არ იცის გამოკითხულთა 6 %-მა. 3. კანონიერი გაფიცვები — მისაღებია 32 %-ისთვის, მიუღებელი — 62 %-ისთვის. 6 %-ს პოზიცია არ აქვს. 4. ბოიკოტი — 19 % ამბობს, რომ პროტესტის ამ ფორმას მხარს უჭერს, მას არ ემხრობა 75 %-ი. 6 %-ს კი, საბოლოო პოზიცია არ გააჩნია. 5. უნებართვო დემონსტრაციები — მისაღებია 8 %-ისთვის, მიუღებელი — 87 %-ისთვის. შეკითხვაზე პასუხი არ იცის 5 %-მა. 6. უნებართვო გაფიცვები — ემხრობა 8 %, 87 % კი არა. 5 %-ს საკითხთან დაკავშირებით საბოლოო პოზიცია არ გააჩნია. 7. სირცხვილის კორიდორი — 7 %-ისთვის მისაღებია, 86 %-ისთვის არა, 7 %-ს პოზიცია არ აქვს. 8. მთავარი გზების გადაკეტვა — 4 %-ისთვის მისაღებია, 92 %-ისთვის არა, 4 %-მა საბოლოო პასუხი არ იცის. 9. რკინიგზის გადაკეტვა — პროტესტის ამ ფორმას მხარს უჭერს 3 %-ი, წინააღმდეგია 93 %. 4 %-ს პასუხის გაცემა უჭირს. 10. შენობების პიკეტირება — 3 %-ისთვის მისაღებია, 92 % -ისთვის მიუღებელი, 4 % პოზიციასთან დაკავშირებით ჩამოყალიბებული არაა. 11. აეროპორტების ბლოკირება — მისაღებია 3 %-ისთვის, 93 %- ის არა, 4 %-მა საბოლოო პასუხი არ იცის.

ნდობის რეიტინგში ეკლესია ლიდერობს

ამერიკის საერთაშორისო რესპუბლიკური ინსტიტუტის (IRI) მიერ საქართველოში ჩატარებული კვლევის თანახმად, გამოკითხულთა უმრავლესობა ყველაზე მეტად ეკლესიას ენდობა.

კითხვაზე, „რომელ ინსტიტუციებს ენდობით“ — შედეგები შემდეგნაირად გადანაწილდა: ეკლესია — 92%; ჯარი — 90%; პოლიცია — 90%; პრეზიდენტის ადმინისტრაცია — 71%; პარლამენტი — 69%; მთავრობა — 68%; განათლების სისტემა — 67%; მედია — 66%; ცენტრალური ბანკი — 62%; პროკურატურა — 54%; ადგილობრივი მმართველობები — 54%; სასამართლო — 51%; გუბერნატორები — 46%; ომბუდსმენი — 41%; ცენტრალური საარჩევნო კომისია — 41%; პოლიტიკური პარტიები — 40%; კონტროლის პალატა — 36%; პროფკავშირები — 21%;

ამერიკის საერთაშორისო რესპუბლიკურმა ინსტიტუტმა კვლევა მარტსა და აპრილში ჩაატარა.

საზოგადოებაში ოპტიმიზმის განწყობა შემცირდა

IRI-ის კვლევების მიხედვით, ბოლო თვეების განმავლობაში, ოპტიმიზმის განწყობა ერში (საზოგადოებაში) შემცირდა.

კვლევების მიხედვით, 2012 წლის მარტში, ოპტიმისტური განწყობა ქვეყანაში 83% ჰქონდა, გასული წლის ნოემბერში კი — 87 %-ს, გასული წლის მაისში — 78 %-ს, 2010 წლის ოქტომბერში — 81%-ს.

ნეიტრალური განწყობა კი მიმდინარე წლის მარტში 13 %-ს ჰქონდა, თუმცა, გასული წლის ნოემბერში ასეთ განწყობაზე, 9 % იყო, გასული წლის მაისში — 17%, 2010 წლის ოქტომბერში — 16%.

რაც შეეხება ქვეყანაში არსებულ პესიმისტურ განწყობას, ასეთ განწყობაზე მიმდინარე წლის მარტშიც და გასული წლის ნოემბერშიც, 2-2 % იყო, გასული წლის მაისში კი 3 %, 2010 წლის ოქტომბერში კი მხოლოდ 1 % იყო.

უმუშევრობა - მთავარი პრობლემა

ამერიკის საერთაშორისო რესპუბლიკური ინსტიტუტის (IRI) კვლევის შედეგების მიხედვით, გამოკითხულთა უმეტესობა მთავარ პრობლემად უმუშევრობას მიიჩნევს.

უმუშევრობა პრობლემად რესპონდენტთა 70 %-ს მიაჩნია, ხოლო 50 % მას მთავარ პრობლემად ასახელებს.

პრობლემებს შორის მეორე ადგილზე 40 %-ით ტერიტორიების დაკარგვის საკითხი დგას, რომელსაც გამოკითხულთა 20 % მთავარ პრობლემად მიიჩნევს.

ინტერპრესი

ყოველწლიური ანგარიში

„ნაწილობრივ თავისუფალი“ მედია საქართველოში

1 მაისს გამოქვეყნდა ავტორიტეტიანი საერთაშორისო ორგანიზაციის „ფრიდომ ჰაუსის“ მორიგი ყოველწლიური ანგარიში, რომელიც, 2011 წლის მონაცემებზე დაყრდნობით, მსოფლიოში მედიის თავისუფლების შეფასებას ისახავს მიზნად. **197 ქვეყნისა და ტერიტორიის ნუსხაში საქართველოს კვლავაც „ნაწილობრივ თავისუფალი“ ქვეყნების ჯგუფში ვხვდებით, თუმცა შარშანდელი მაჩვენებელი 3 ქულით გაუმჯობესდა.**

მართალია, საქართველო ჯერ ისევ ახლოს დგას 61-ქულიან ზღვართან, რომლის მიღმაც უკვე „არათავისუფალი“ ქვეყნების ჩამონათვალი იწყება, მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ საქართველო კიდევ 3 ქულით დაშორდა ხსენებულ ზღვარს. თუკი შარშანწინდელ ანგარიშში საქართველოს 59 ქულა, შარშანდელში კი 55 ქულა ჰქონდა მიკუთვნებული, წლევანდელ ანგარიშში ქვეყანა 52 ქულით არის შეფასებული. აქვე ვთქვათ, რომ რაც უფრო დაბალია ამ ანგარიშში ამა თუ იმ ქვეყნისთვის მინიჭებული ქულა, მით უფრო თავისუფალია მედია კონკრეტულ ქვეყანაში.

აქვე განვმარტოთ, რომ „ფრიდომ ჰაუსის“ ყოველწლიური რეიტინგები განისაზღვრება სამი ფართო კატეგორიის კვლევის მიხედვით, ესენია: **სამართლებრივი გარემო, რომელშიც მედიას უწევს მოქმედება; პოლიტიკური ზეგავლენები ინფორმაციის ხელმისაწვდომობასა და მოვლენათა გაშუქებაზე და ეკონომიკური წნეხი ახალი ამბების შინაარსსა და გავრცელებასთან მიმართებით. რეიტინგის მიხედვით, ქვეყნები სამ ჯგუფში ერთიანდებიან. ესენია: „თავისუფალი“, „ნაწილობრივ თავისუფალი“ და „არათავისუფალი“. 197 ქვეყნიდან და ტერიტორიიდან მედია თავისუფალი მხოლოდ 66 ქვეყანაშია, 72 ქვეყანაში ის — „ნაწილობრივ თავისუფალი“, ხოლო 50 ქვეყანაში „არათავისუფალია“.**

კომუნიკაციების ეროვნულმა ბიურომ გასცა რამდენიმე ლიცენზია იმ ორგანიზაციებზე, რომლებიც არ არიან დაკავშირებული ხელისუფლების დომინანტ ძალებთან. და სწორედ ეს არის ერთ-ერთი მაჩვენებელი, რაც განასხვავებს საქართველოს ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებისგან ... (კრისტოფერ ვოკერიძ.

3-ქულიანი წინსვლის გამო, **„ფრიდომ ჰაუსის“ 2012 წლის ანგარიშში საქართველო, ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპა/ევრაზიის რეგიონის მასშტაბით, დასახელებულია გამორჩეულ ქვეყნად, რომელთან მიმართებითაც „მნიშვნელოვანი რიცხობრივი გაუმჯობესება შეინიშნება“.** ამგვარი მდგომარეობის საფუძვლად ანგარიში 3 ძირითად ფაქტორს ასახელებს, რომელთაგანაც ერთ-ერთი მედიამფლობელობის გამჭვირვალობასთან დაკავშირებული „მოთხოვნების ამოქმედებას“ უკავშირდება; დანარჩენ ორ ფაქტორზე კი თავის კომენტარში „ფრიდომ ჰაუსის ვიცე-პრეზიდენტი კრისტოფერ ვოკერი ლაპარაკობს:

„ჩვენ აღვრიცხეთ რამდენიმე ახალი გამოცემის დაფუძნება და, რაც ასევე მნიშვნელოვანია, კომუნიკაციების ეროვნულმა ბიურომ გასცა რამდენიმე ლიცენზია იმ ორგანიზაციებზე, რომლებიც არ არიან დაკავშირებული ხელისუფლების დომინანტ ძალებთან. და სწორედ ეს არის ერთ-ერთი მაჩვენებელი, რაც განასხვავებს საქართველოს ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებისგან, ბალტიის ქვეყნების გარდა“.

პოზიტიური ძვრების მიუხედავად, **„ფრიდომ ჰაუსის“ ახალ ანგარიშში საქართველო, როგორც უკვე ვთქვით, კვლავაც „ნაწილობრივ თავისუფალი“ ქვეყნების რიგში რჩება.** თუმცა ჯგუფებად დაყოფის პრინციპს, რადიო „თავისუფლებასთან“ საუბრისას, სადავოდ მიიჩნევს საპარლამენტო უმრავლესობის წარმომადგენელი დავით დარჩიაშვილი: **„ნებისმიერი ორგანიზაციის კვლევაში, მით უმეტეს, თუ ეს კვლევები თვისებრივია, არის სუბიექტივიზმის ელემენტი. ამიტომ რომელი ქვეყანა ჩაითვალოს „ნახევრად თავისუფლად“ და რომელი „თავისუფლად“, ამაზე დავა შეიძლება დაუსრულებლად გაგრძელდეს“.**

პრიორიტეტები, რომლებიც განსაზღვრა კომისიამ და რომლებიც იმუშავებს წელს და გაისადაც, შემოდგომამდე, არ იძლევა საშუალებას, რომ საეთერო სივრცე გაიხსნას ... (ზვიად ქორიძეძ.

დავით დარჩიაშვილისთვის გასაგებია, რომ საქართველოში „დემოკრატიის კონსოლიდაციას კიდევ სჭირდება დამატებითი ნაბიჯები“, ხოლო რაც შეეხება კონკრეტულად მედიას: **„პროგრესი სახეზეა და ასეც არის მითითებული „ფრიდომ ჰაუსის“ დასკვნაში. და იქვეა მითითებული, თუ რას ეყრდნობა, მათი ვარაუდით, ეს პროგრესი — ეს ეხება როგორც მედიამფლობელობის გამჭვირვალობას, ასევე მედიასაშუალებებისთვის ლიცენზიების მიცემის საკითხს და სხვა“.**

სამაუწყებლო ლიცენზიების გაცემასთან დაკავშირებული ფაქტორი, რასაც „ფრიდომ ჰაუსი“ მართლაც ასახელებს საქართველოს 3-ქულიანი წინსვლის ერთ-ერთ იმპულსად, მედიაექსპერტ ზვიად ქორიძის აზრით, მოჩვენებითია. ის ამბობს, რომ საქართველოში სამაუწყებლო სივრცე კვლავაც შეზღუდულია:

„ფორმალურად სცადა იმავე კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ, რომ გაეხსნა ეს სფერო, მაგრამ ისევ არ გაცემულა ლიცენზია საეთერო მაუწყებლობაზე. პრიორიტეტები, რომლებიც განსაზღვრა კომისიამ და რომლებიც იმუშავებს წელს და გაისადაც, შემოდგომამდე, არ იძლევა საშუალებას, რომ საეთერო სივრცე გაიხსნას“.

ამ და არაერთ სხვა სახის კრიტიკულ მოსაზრებებს მედიაექსპერტები ხშირად გამოთქვამენ კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საქმიანობასთან მიმართებით, თუმცა, როგორც კომისიის თავმჯდომარემ ირაკლი ჩიქოვანმა რამდენიმე კვირის წინათ განუცხადა რადიო თავისუფლებას, კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიას არანაირი პრობლემა არა აქვს გამჭვირვალობასა თუ კანონის სხვა მოთხოვნებთან დაკავშირებით.

დაბოლოს, გავიხსენოთ ავტორიტეტიანი საერთაშორისო არასამთავრობო ორგანიზაციის IREX-ის მიერ აპრილის დასაწყისში გამოქვეყნებული ანგარიში, რომლის მიხედვითაც მედიის მდგომარეობა საქართველოში მხოლოდ „არამდგრადი შერეული სისტემის“ კრიტერიუმებს აკმაყოფილებს. ანგარიში, სახელწოდებით „მედიის მდგრადობის ინდექსი 2012“, აღწერილია ყველა ის მოვლენა, რომელმაც საქართველოში 2011 წლის განმავლობაში მიიპყრო ყურადღება - იქნება ეს დაკავებული ფოტორეპორტიორების საქმე, ჟურნალისტების საქმიანობის შევიწროება 26 მაისის აქციების დროს თუ ტელეკომპანია „მაესტროსთან“ დაკავშირებული ხმაური. საქართველოს მედიაბაზრის პრობლემებად ანგარიშში დასახელებულია, მაგალითად, პოლიტიკური სპონსორობა, ნეპოტიზმი თუ შემოქმედებითი ბიზნესიდეების ნაკლებობა.

ლელა კუნჭულია
რადიო „თავისუფლება“

რეიტინგი

რამაზ საყვარელიძე: მწყინს, რომ ეს ამერიკული ჯგუფები ასეთ იაფფასიან როლს ასრულებენ

ამერიკის საერთაშორისო რესპუბლიკური ინსტიტუტის (IRI) მიერ საქართველოში პოლიტიკური პარტიების რეიტინგების კვლევის რამდენიმე შედეგი უკვე ცნობილი გახდა. ეს მონაცემები რამდენიმე საინფორმაციო სააგენტომ გაავრცელა და პრაქტიკულად „ქრისტიან-დემოკრატების“ ერთ-ერთმა ლიდერმა ლევან ვეფხვაძემ ეს გავრცელებული ინფორმაცია დაადასტურა.

კითხვაზე, ხვალ რომ საპრეზიდენტო არჩევნები იყოს, რომელი პოლიტიკური პარტიის კანდიდატს მისცემდით ხმას? — შედეგები ასე გამოიყურება: **„ნაციონალური მოძრაობის“ კანდიდატი — 37 %, „ქართული ოცნება“ — 19 %, „ქრისტიან-დემოკრატიული მოძრაობა — გიორგი თარგამაძე — 10 %.**

კითხვაზე, რომელი ოპოზიციური პარტიის ლიდერს ენდობით ყველაზე მეტად, **ლიდერობს გიორგი თარგამაძე — 28 %, ბიძინა ივანიშვილმა კი ხმების 21 % მიიღო.**

ამერიკის საერთაშორისო რესპუბლიკურმა ინსტიტუტმა კვლევა GALLUP-ის მეშვეობით ჩაატარა. კვლევა მას შემდეგ დაიწყო, რაც აშშ-ის ეროვნულ-დემოკრატიული ინსტიტუტის (NDIძ კვლევების შედეგები გამოქვეყნდა. შეგახსენებთ NDI-ს კვლევის შედეგებსაც, რათა შედარების საშუალება გვქონდეს.

კითხვაზე „ხვალ რომ საპრეზიდენტო არჩევნები იყოს, ვის მისცემდით ხმას?“ NDI-მ ასეთი შედეგები დადო: „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ კანდიდატი — 29%;

ბიძინა ივანიშვილი — 12%,
გიორგი თარგამაძე — 5%.

მოგეხსენებათ, კითხვები და ეჭვები NDI-ს კვლევის შედეგების მიმართაც არსებობდა, რადგან უცნობი იყო მეთოდოლოგია, რომლითაც ეს კვლევა ჩატარდა. ასევე მაშინ საუბარი იყო იმაზეც, რომ მოსახლეობა არაგულწრფელია ასეთი კვლევების დროს და ამიტომ, როგორც წესი, ხელისუფლებისთვის სასურველი შედეგები იდება ხოლმე.

დღეს გამოქვეყნებულ IRI-ს კვლევის შედეგებთან დაკავშირებით **presage.tv** რამდენიმე პოლიტიკოსს და ექსპერტს ესაუბრა.

ფსიქოლოგი **მარინა ჩიტაშვილი** ჩვენთან საუბარში აცხადებს, რომ იმ ადამიანების კატეგორიას მიეკუთვნება, რომელსაც უბრალოდ არ სჯერა რეიტინგების პროგნოზების, განსაკუთრებით 6 თვით ადრე, ან წელიწადნახევრით ადრე. ჩიტაშვილი, პირველ რიგში, ხაზს უსვამს იმას, რომ ჩვენ არ ვიცით, როგორ ჩატარდა კვლევა. მეორეც, მას საეჭვოდ ეჩვენება ჯერ არდასახელებული კანდიდატის მიმართ ასეთი მაღალი ნდობა და ფსიქოლოგისთვის კიდევ უფრო გაუგებარია, რატომ არ სახელდება ეს კანდიდატი, რადგან არაფერს ნიშნავს, ვის დაასახელებს „ნაციონალური მოძრაობა“. არ შეიძლება ანონიმი შეადარო კონკრეტულ პირს.

„როგორც მოგახსენეთ, არ მჯერა იმ პოლიტიკური რეიტინგების, რომლებიც 6 თვით ადრე კეთდება, რადგან არავინ იცის, რა იქნება 6 თვის შემდეგ. მიმაჩნია, რომ ეს რეიტინგები რაღაცას დაემსგავსება სექტემბერში, ანუ მაშინ, როდესაც კონკრეტული კანდიდატი იქნება დასახელებული. აქვე ვიტყვი, რომ ვინაიდან კითხვა საპრეზიდენტო არჩევნებს ეხებოდა, მოგეხსენებათ, საპრეზიდენტო არჩევნები 2013 წელს არის და იქამდე ძალიან ბევრი რამ შეიძლება მოხდეს. პოლიტიკური რეიტინგი დამოკიდებულია სიტუაციაზე. ასე რომ, ამ კვლევებს ჩემი აზრით, არავითარი მნიშვნელობა არ აქვს, გარდა იმისა, რომ ვიღაც აკეთებს ამ კვლევას“, — ამბობს მარინა ჩიტაშვილი.

ფსიქოლოგი **რამაზ საყვარელიძე** აცხადებს, რომ საინტერესო დამთხვევაა IRI-ს და NDI-ს მეთოდოლოგიას შორის და როგორც ჩანს, პარტიული დაპირისპირება სოციოლოგიურ დაპირისპირებას არ გულისხმობს. კერძოდ, ორივე ორგანიზაცია სვამს კითხვას, — ოპოზიციის ლიდერებს შორის ვის ენდობით უფრო მეტად? ექსპერტის თქმით, ეს არის არასწორი კითხვა, რადგან მას უსვამენ როგორც ნაციონალების მომხრეებს, ასევე მათ მოწინააღმდეგეებს. ამიტომ ბუნებრივია, საბოლოო შედეგში მიიღებენ ისეთი ოპოზიციონერის უპირატესობას, რომელიც ხელისუფლებისთვისაც მეტნაკლებად სიმპათიური იქნება. რამაზ საყვარელიძე ამბობს, რომ ასეთი არის გიორგი თარგამაძე. ამის არგათვლა წარმოუდგენელია, ე.ი. კითხვარი სპეციალურად არის გაკეთებული იმისთვის, რომ მიიღონ ის შედეგები, რომლებსაც ლებულობს როგორც ერთი, ასევე მეორე ამერიკული ჯგუფი.

„ამიტომ დიდი ბოდიში ორივე ჯგუფთან და როგორც ხელისუფლების მაღალ რეიტინგს, ასევე ივანიშვილის დაბალ რეიტინგს აზრი ეკარგება. გასათვალისწინებელია ისიც, რომ IRI-ს კვლევის სრული შედეგები არ დადებულა, გამოქვეყნებულია ისევ ნაფლეთ-ნაფლეთი შედეგები. ჩვენ არ ვიცით, ამა თუ იმ კითხვაზე პასუხის გაცემაზე რამდენმა ადამიანმა თქვა უარი, რამდენმა არც ერთ კანდიდატს არ დაუჭირა მხარი და ა.შ. მოსახლეობის მიმართ შეურაცხმყოფელი დამოკიდებულების ეს სტრატეგია ახასიათებს როგორც ერთ, ასევე მეორე ჯგუფს და როგორც ჩანს, ორივე ემსახურება ხელისუფლებას.

ამით იმის თქმა არ მინდა, რომ ჩემი აზრით ხელისუფლებას მაღალი რეიტინგი არ აქვს და ა.შ. მე უბრალოდ მწყინს, რომ ეს ამერიკული ჯგუფები ასეთ იაფფასიან როლს ასრულებენ“, — აცხადებს რამაზ საყვარელიძე **presage.tv**-სთან საუბარში.

კვლევის შედეგებით კმაყოფილია „ქრისტიან-დემოკრატიული მოძრაობა“. presage.tv-ს კითხვაზე, რით შეიძლება აიხსნას ერთი თვის წინათ IRI-ს მიერ ჩატარებულ და ახლა NDI-ს მიერ ჩატარებული კვლევის შედეგებს შორის ამხელა განსხვავება, ლევან ვეფხვაძე პასუხობს, რომ, როგორც ჩანს, რაც უფრო ვუახლოვდებით არჩევნებს, უფრო მატულობს იმ ადამიანთა რიცხვი, ვინც გაერკვა თავის პოზიციაში და სწორედ ასეთი ადამიანების ხარჯზე სამივე პოლიტიკურ ძალას მომხრეები დაემატა. ვეფხვაძის თქმით, ამ კვლევის შედეგები აჩვენებს იმას, რომ თუკი ვინმე გადაინაწილებს ე.წ. გადაუწყვეტელი ელექტორატის ხმებს, ისევ ეს სამი პარტია იქნება.

„ქართული დასის“ ლიდერი **ჯონდი ბაღათურია** აცხადებს, რომ **სანამ ამ კვლევის შედეგებს არ ნახავს, შეფასების გაკეთება გაუჭირდება, რადგან ძალიან ხშირად პრესაში ამ მონაცემებს ავრცელებენ ნაცმოძრაობა ან ქრისტიან-დემოკრატები.**

რესპუბლიკელი თინა ხიდაშელი ამბობს, რომ საყოველთაოდ ცნობილია მისი განწყობა ამ კვლევების მიმართ, რადგან უკვე ზუსტად 6 წელია, რაც ის ამ კვლევებზე კომენტარებს არ აკეთებს. ხიდაშელი აღნიშნავს, რომ როდესაც არ იცის მეთოდოლოგია და წარმოდგენა არ აქვს, როგორ ტარდება კვლევა, არ შეუძლია მასზე რაიმე სერიოზული კომენტარი გააკეთოს.

რუსიკო უშიკიშვილი

◎ რევაზ ინანიშვილი – დიდი მეოცესაუკუნელი

ზოგი რამ უფრო მეგობარზე

რევაზ ინანიშვილმა ჭეშმარიტად დროგამძლე შემოქმედება დაგვიტოვა. მეოცე საუკუნის ქართული მწერლობა წარმოუდგენელია უიმისოდ. მან ქართულ ენას სრულიად ახალი ელვარება შესძინა და სამუდამოდ აღბეჭდა თავისი დროის როგორც სუყოველი ფერი და ბგერა, ისე თავისი თანამედროვე ადამიანის სულის უხილავ სიმთა თრთოლა.

ამ დიდებული შემოქმედის გარდაცვალებიდან უკვე მთელი ოცი წელიწადი გავიდა. სწორედ ამ თარიღს მიუძღვნა თავისი მოგონება ჩვენმა ჩინებულმა პოეტმა და ლიტერატორმა ემზარ კვიტაიშვილმა.

არაერთხელ გამომიხატავს აღფრთოვანება რევაზ ინანიშვილის მოთხრობების და ჩანაწერების გამო და შემიძლია ვთქვა – ყოველივე ეს (წერილი, დღიური, მოგონება, ლექსიძ მხოლოდ ნაწილობრივ ასახავს წარუშლელ შთაბეჭდილებებს, რაც ჩემზე, სხვადასხვა დროს, სიტყვის ამ უაღრესად თავისებურ დიდოსტატს მოუხდენია. ბევრჯერ მომიწურავს თვალთაგან ცრემლი მისი კითხვისას და ამის მიზეზი, უპირველეს ყოვლისა, მწერლის ღვთიური მადლით ცხებული ნიჭია.

რეზო უნივერსიტეტში სწავლის დროს, სამოციანი წლების დამდეგს გავიცანი და მალე კიდევაც დავმეგობრდით. სტუდენტობის დროსვე, ლიტერატურულ წრეზე ლექსები წამაკითხეს (იგი მარჯვედ ხატავდა სახეებსა და მიმზიდველ სოფლურ პეიზაჟებსძ და იმ დღეს თაბახის თეთრ ფურცელზე დავეხატე, გამხდარი, შავპიჯაკიანი. განხილვის მერე გალიმებულმა გადმომცა, სამახსოვროდ გქონდესო. მადლობა გადავუხადე, სახლშიც წავიღე ის ნახატი, მაგრამ, ჩემი მოუწესრიგებელი ყოფის გამო, საიმედოდ ვერ შევინახე და დავკარგე. ასეთი რამ სხვა დროსაც დამმართნია.

უზომოდ გამიხარდა, როცა წლების შემდგომ, კანდელაკის № 65-ში, ჩემთვის ორმა უსაყვარლესმა ადამიანმა – რევაზ ინანიშვილმა და გივი გეგეჭკორმა, ერთმანეთის გვერდიგვერდ მიიღო ბინა. მათთან სტუმრობა ნამდვილი ნეტარება იყო. საათობით ვისხედით, რაზე აღარ გვისაუბრია. ბევრჯერ შემისვამს რეზოს დაწურული ხაშმური საფერავი და გივის გამოხდილი სურნელოვანი ჭანჭურის არაყი. გივი ხშირად მეუბნებოდა – რა ბედნიერებაა, როცა სართულზე რეზო ინანიშვილისთანა კაცი გყავსო (ორი საუკეთესო ლექსი უძღვნა „კარის მეზობელს“ძ. ახლა მწარე ნაღველი მეძალება, რომ ისინი ერთად განისვენებენ დიდუბის მდუმარე სავანეში.

სწორედ კანდელაკის ქუჩაზე ცხოვრებისას ედგა რეზო ინანიშვილს შემოქმედებითი სიმწიფის ჟამი, ალოობა, და ზედიზედ ქმნიდა თავის პატარ-პატარა, ცინცხალ შედევრებს. „ცისკარს“ ჯანსუღ ჩარკვიანი რედაქტორობდა, მისი კურსის მეგობარი, მე პროზის განყოფილება მებარა, გივიც იქვე პოეზიის გამგე იყო და მასზე უკეთესს ვის ვიპოვიდით, რომ რეზოს მოთხრობები მოგვეპოვებინა. გივის შეხსენება არ სჭირდებოდა, პირველი ის კითხულობდა „კარის მეზობლის“ ნახელავს და მეორე დღესვე გახარებული გამოაქანებდა რედაქციაში. „ცისკრის“ ნომრებში თანმიმდევრობით დაიბეჭდა – „დათია და გოგია“, „განთავისუფლებული წყალი“, „ჩვენო ფურდედო მაისო“, „დედა მარიამი“, „შორი თეთრი მწვერვალი“, „შავი ალაყაფი“, „სიკვდილი ბარბალე ბადიაურისა“, „ჯარგვალე“, „ნეკერჩხლის წითელი ფოთოლი“... რომელი ერთი ჩამოვთვალო. მალე წიგნად შეიკრა მთელი ციკლი, სათაურიც შესაფერისი შეურჩია ავტორმა („საღამო ხანის ჩანაწერები“ძ და გამომცემლობა „ნაკადულიდან“ გამოუგზავნეს „ცისკრის“ პასუხისმგებელ მდივანს, დიდად განათლებულ, დახვეწილი გემოვნების მწერალსა და კრიტიკოსს – ოტია პაჭკორიას – წაიკითხეთ და ბოლოსიტყვაობა დაურთეთო.

ოტიამ შინ წაიღო საქაღალდე, დილით მოიტანა, მაგიდაზე დადო და გვითხრა – მე ამ წიგნზე, ძმებო, ვერაფერს დავწერ, გამომცემლობას უკანვე უნდა დავუბრუნოო. გაგვიკვირდა, შევეკითხეთ, რა არ მოეწონა. მომეწონა კი არა ვერ მოვწყდი, ღამე გავათენე, მაგრამ ასეთი უცნაური ხასიათი მაქვს – როცა ვინმეს წიგნზე რამეს ვწერ, ყოველთვის ვცდილობ, ავტორს ვაჯობო, რეზო ინანიშვილის ამ კრებულზე კი ამას ვერ შევძლებო. მერე დაატანა – სხვებზე რომ არაფერი ვთქვა, მარტო ეგნატე ნინოშვილზე დაწერილი „ჯარგვალე“ – ლიტერატურული აპლიკაციის უბრწყინვალესი მაგალითი იკმარებს, მისი დიდი, განსაკუთრებული ნიჭიერება რომ იწამოო.

ის საქაღალდე ასევე სახელგანთქმულ, პირდაპირობით ცნობილ კრიტიკოსს, აკაკი ბაქრაძეს გადაუგზავნეს. იგი წუთითაც არ შეყოყმანებულა, რეზო ინანიშვილის ჯობნა ფიქრშიაც არ გაუვლია და სასწრაფოდ, ორიოდე დღეში დაწერა მშვენიერი, სადა წერილი „სულის პური“, უმალ იგრძნო ავტორის „ბუნებრიობა და უშუალობა“, მკითხველისკენ ალალად დაულოცა გზა „საღამო ხანის ჩანაწერებს“, რომელსაც ისეთივე გამორჩეული ადგილი უკავია რევაზ ინანიშვილის შემოქმედებაში, როგორიც გალაკტიონის პოეზიაში – „არტისტულ ყვავილებს“.

ჩვენი საამაყო მხატვრის – თენგიზ მირზაშვილის მიერ უნაკლოდ, განუმეორებელი ხელწერითა და სიყვარულით გაფორმებული „საღამოს ხანის ჩანაწერები“ 1971 წელს გამოსცა „ნაკადულმა“ (რედაქტორი გახლავთ რეზოს მწერლობისა და კაცობის თაყვანისმცემელი ლოლა ქადაგიშვილიძ და ბედნიერად ვთვლი თავს, რომ ამ წიგნს, რომელზედაც თავად წამიწერა ავტორმა – „ჩემი საღამოების ერთ-ერთ საამო პოეტს“ – საგანგებო ადგილას ვინახავ. რომელ გვერდზედაც არ უნდა გადაშალო, სასწაულებრივი, სხვებისგან შეუმჩნეველი სილამაზე შემოგვეფეთება. როგორ არ შეგეცვლება და გაგინათდება გუნება და იმწამსვე არ გადასახლდები სრულიად სხვა სამყაროში, როცა უცაბედად ასეთ ფრაზას წაიკითხავ: „დიდი ტყიდან მომავალი მოწყენილი ურემი“. წამიერად დავაკვირდეთ, რანაირი, ყველაფრის შემსრუტავი თვალი აქვს, როგორ ხატავს გარემოს, სადაც უნდა შეგვიძლვეს: „ტალახი აქ გამლხვალ საპონს ჰგავდა, შიშველი ფეხები შემაზრზენი სიმსუბუქით ჩადიოდა შიგ. ჰაერი სქელი იყო – „კვერცხის ცილასავით, ოღონდ უფრო ლურჯი, და ისე ირხეოდა, როგორც მედუზა პორტის ნავთობიან წყალში“. ასეთი მაგალითები კი აურაცხელია, რაც იმაზე მეტყველებს, რომ რევაზ ინანიშვილის პროზის ენა, პოეტიკა, გულმოდგინედ უნდა იქნეს შესწავლილი.

მახსოვს, რეზოსთან ერთად, კინოთეატრ „აპოლოში“ ვნახე სახელოვანი იაპონელი რეჟისორის კუროსავას არცთუ იოლად საყურებელი ფილმი „შიშველი კუნძული“, არსებობისთვის უკაცრიელ სამოსახლოსთან, გავეშებულ სტიქიონურ ძალებთან ადამიანის უშელავათო ბრძოლა. ვუმზერდით, ოფლში გაწურული გლეხკაცი, ცოლთან ერთად, როგორ ცდილობდა თითქმის კლდოვან ადგილზე უმწეო, სუსტი ჩითილის გახარებას და სიმბოლოდ ქცეულმა ამ დრამატულმა ეპიზოდმა ორივენი ძირფესვიანად შეგვძრა. რეზო, თავადაც მეურნე კაცი, გაოგნებული გამოვიდა დარბაზიდან, სახეს ნაჯაფარი ხელებით ისრესდა, ასეთი ზემოქმედება ჩემზე კარგა ხანია, არაფერს მოუხდენიაო, ჩაილაპარაკა.

რევაზ ინანიშვილს, გიორგი ლეონიძის მხარდამხარ (მხოლოდ მას შეეძლო დაეწერა „ნატვრის ხის“ იდეალური სცენარიძ, ვაჟა ფშაველას თავანკარა პროზის პირდაპირ მემკვიდრეს, ბუნების ცოდნა არავისგან ესწავლებოდა და მე მუდამ განცვიფრებული ვიყავი, საიდან იცოდა ამდენი მცენარის, ბალახის, ფრინველისა თუ ცხოველის სახელები.

ერთხელ მითხრა – ვერ წარმოიდგენ, როგორ გავწვალდი, სკვინჩას მოძრაობა რომ გადმომეცა, როცა იგი ფრენისას ფრთებს კუმშავს, წურავს და თან ნაღვლიან, წყვეტილ-წყვეტილ ბგერებს გამოსცემსო.

რომელიღაც მისი მოთხრობა სტამბაში უნდა გაეგზავნათ ასაწყობად და მორიდებულად ვუთხარი: რეზო, აქ გიწერია „თრევით მიჰქონდა“. ხომ არ აჯობებდა, ქართულის თვალსაზრისით და, მოქმედების ხანგრძლივობის გამოსახატავადაც, „თრევა-თრევით“ იყოს-მეთქი. უყოყმანოდ დამეთანხმა და ჩაასწორა. ეს, რა თქმა უნდა, შენიშვნა არ ყოფილა. საერთოდაც, რეზო ინანიშვილს იოლად ვერაფერზე დაიყოლიებდი. იმავე „ცისკარში“ პოეზიაზე დაწერილი რამდენიმეგვერდიანი თავისი შეხედულება როცა მოიტანა (მე ვთხოვე, საანკეტო კითხვები გადავეციძ, ბოლოში ნათქვამი ჰქონდა, რომ სიყმაწვილეში უსახურ, ურითმო, თავისუფალ ლექსებს წერდა და სანიმუშოდ ერთი მათგანი, საკმაოდ გაჭიანურებული, იქვე იყო მოყოლებული. მე გადავწყვიტე ლექსი შემეკვეცა, რადგან ყველაფერი ისედაც გასაგები იქნებოდა. გივიმ გამაფრთხილა, ნუ გააკეთებ ასეთ რამეს, ეწყინებაო. მართლაც დავურეკე და შეუვალი კილოთი მითხრა – ხელი არ ახლო, როგორც არის, ისევე დატოვეო.

თავისი სულისკვეთებით, ფრაზის სიმსუბუქითა და გამჭვირვალობით, ნახევარტონებით, სტილის სიფაქიზით რევაზ ინანიშვილი ყველაზე მეტად, ქართველი მწერლებიდან, ნიკო ლორთქიფანიძეს ჰგავს და შემთხვევით არ არის, ერთ-ერთ საუკეთესო მოთხრობას – „სიკვდილი ბარბალე ბადიაურისა“ – ეპიგრაფად რომ წააწერა: „ვუძღვნი ნ. ლორთქიფანიძის „თავსაფრიანი დედაკაცის“ ხსოვნას“, მოთხრობის პერსონაჟი რეალურ პიროვნებად მიიჩნია. სავსებით მართალი იყო აკაკი ბაქრაძე, როცა აღნიშნავდა, ამ მიძღვნაში ფამილარობის, ლიტერატურული კეკლუცობის ნატამალიც არ ჩანსო.

თუ რა ძალისა და მასშტაბის მხატვარია რეზო ინანიშვილი, ამის ნათელსაყოფად ორიოდე სახელდახელო მაგალითს მოვიხმობ. ერთია დოკუმენტურ სიზუსტეზე დამყარებული (ამ ნაცად ხერხს იგი ხშირად და მუდამ წარმატებით იყენებსძ მცირე მოთხრობა „პანი“, გასაოცარი ცხოველმყოფლობით რომ წარმოგვიდგენს გალაკტიონ ტაბიძის ღვთაებრივ, მოკვდავთათვის ძნელად მისაწვდომ ბუნებას. ხელმოკლე მწერალს, ავადმყოფი ბავშვის გამოსაჯანსაღებლად, ნაკლებად პრესტიჟულ ქვემო წყნეთში (თარიღიც მითითებულია – 1957 წლის ივლისიძ ღარიბული ოთახი უქირავებია. რადგანაც იქ არავითარი პირობები არ გააჩნდა, თვითონ მაღლა, ტყეში ადიოდა და სამუშაოდ პატარა გამოქვაბულის მსგავსი რაღაც უპოვია. ჩამოთვლილია იმ ქვაბში დაწერილი რამდენიმე მოთხრობა – „ლხინი კახელებთან“, „შენს ირგვლივ“ და სხვები. მწვერვალისკენ მიმავალს ტყის მყუდროება, ბროლივით კრიალა ჰაერის სიწმინდე, წვიმის დროსაც შენარჩუნებული სისუფთავე იზიდავდა („ტყეში ტალახი არ იყო, ტალახს ადამიანი ქმნის“ძ. ერთ-ერთი გასეირნებისას, ტყის სიღრმეში, წრედ შეკრულ ქალ-ვაჟთა მცირე კრებული უნახავს, ულამაზეს გნომებად მოლანდებული და მას მერე იმათ დაეძებს, მაგრამ ვერსად პოულობს, თითქოს ისინი ცამ ჩაყლაპაო.

ბოლო ძებნისას კი, შეგულებული გამოქვაბულისკენ მიმავალი, ნამდვილ სასწაულს გადაეყრება, მითოსურ ხილვად გაცხადებულს. აქ თვით მას უნდა დავუგდოთ ყური. რეზო ინანიშვილი ორ აბზაცში ამბობს იმას, რასაც სხვა ალბათ მოზრდილ ტომშიც ვერ დაატევდა. ეს ადგილი მთლიანად ამოსაწერია. ჩვენ ხსენებული ხილვის მონაწილენი ვხდებით:

„სამაგიეროდ ამ ძებნაში წავაწყდი პანს.

რევაზ ინანიშვილი — დიდი მეოცესაუკუნელი

ის იჯდა ჩაშავებულ ლოდთან, ჩაცუცქული, თმა-წვერ გაბურძგნული, ორივე ხელით ლოდს ჩაჭიდებული. თითქოს რაღაც ლოცვას ამბობდა, ნელ-ნელა აქანებდა თავს. დავაკვირდი, მომესმა კიდევ რაღაც დუდღი, რაღაც ლექსისა თუ სიმღერის უკანასკნელი აკორდი. მიმოვიხედე, მომეჩვენა, რომ ქალზე ბნელოდა, ხეებიდანაც ცვიოდა შავი წვეთები. უჩვეულო შიშმა მომიცვა, მოვბრუნდი და თითქმის გამოვიქეცი, სულ წამოვედი ტყიდან.

რამდენიმე დღის შემდეგ, ჩახჩახა მზეში, გავბედე და ავედი იქ, იმ შავ ლოდთან. არავინ არ იყო. მიწაზე თამაშობდნენ მზის ბრტყელ-ბრტყელა ხალები. ხელი შევახე ლოდს, დავიხარე და თვალი გავაყოლე რაღაც მახვილი საგნით (ალბათ დანის წვერით) გაკაწრულ წარწერას — „გალაკტიონი“.

მოთხრობას მძაფრი სინანული აგვირგვინებს. ავტორი წუხს, რომ იმ დღის მერე, დარსა თუ ავდარში, ერთი სტრიქონიც ვეღარ დაწერა. კაცმა რომ თქვას, არაფერია დასანანი – იმ მოულოდნელმა გამოცხადებამ, გონისდამკარგავმა ელდამ უმალ აღარ შთაგონებას აზიარა, იმაზე უკეთესი, რაც ზემოთ მოვიტანე, რაღა უნდა დაეწერა?!

ასეთივე მაგიური ძალისა და იდუმალებით აღსავსე, ამასთანავე უკიდურესად გამჭვირვალეა მეორე, გვიანდელი მოთხრობა „ეშმაკები“, ღმერთის საბრძანებელივით გარინდებული თუშეთის ყოფას რომ წარმოგვიდგენს. უმალ თვალწინ წამოიმართება ზვიადად აზიდული „მთები, ფიჭვნარები, სიპითნაშენი სახლები...“, ზღაპრული გარემო, რასაც მთელი ცხოვრების მანძილზე ფანატიკური გატაცებით ხატავდა ჩვენი განუმეორებელი თენგიზ მირზაშვილი, ვის მომნუსხველ პალიტრაშიც მწიფე ზღმარტლის სიმსუყე, ფიქალის სიშავე, ასკილის სიწითლე, ღიღილოს სილურჯე, აგრეთვე, მწვერვალებზე ახალდადებული თოვლის სისპეტაკე ჭარბობდა. რეზოც და ჩუზჩიკაც ფერების სინოყივრით, სითამამით, აშკარად ენათესავებოდნენ ნიკო ფიროსმანს, რაც მათ შემოქმედებაში, სიტყვიერსა და ფერწერაში არაერთგან მჟღავნდება.

„ეშმაკებს“ წერილის ფორმა აქვს, ლაღად იკითხება. საქართველოს მთიანეთსა და ჩრდილო კავკასიის, უმეტესად ლეკთა აულებში წლობით ნავალი მეცნიერი ქალი, ფოლკლორისტი, თავის მეგობარს წერილს უგზავნის, აცნობს თუშეთის ჩუმ, სევდიან ცხოვრებას, სადაც პატარა გოგოებიც კი მდუმარედ სხედან და ქსოვენ, მოწყენას იქარვებენ. ერთგან ისიც არის ხაზგასმული, რომ ზამთრობით, მთაში გამოკეტილი თუშის ქალები, შეზინდებისას, ნიადაგ სტუმარს მომლოდინენი არიან. კინოკადრების სიცხადითა და თანმიმდევრობით აღწერილია, თუ რა ხდება „საღამოობით სოფლის მოედანზე, ბეხვნეზე“. გვესმის მკლავის სიგანეზე გაწელილი თუშური გარმონის ხმა, სიმღერა, რასაც, დროდადრო, ცეკვაც მოსდევს.

მანამდე ჩართულია ერთი პატარა ადგილი, ზღაპრის ცასავით კამკამა და დაუჯერებელი, რომლის წაკითხვისას შეუძლებელია ტანში ჟრუანტელმა არ დაგიაროს: „სულ დაბლა, მაღალ ბალახებში, ტბორია, ორიოდე მეტრის სიგანე, მაგრამ ღრმა და წმინდა, წმინდა. შიგ ერთი დიდი, მდუმარე კალმახი ცხოვრობს, მოდის ხოლმე ერთი თითქოსდა იმქვეყნად გადასული დედაბერი, მიუჯდება ტბორს და სულ ნამცეცებს უყრის კალმახს. კალმახიც დინჯად, თითქოს ნებიერი ზმორებით ჭამს“.

და ამ სოფელს, ერთ თოვლჭყაპიან დღეს შემოეხიზნება ლეკი ქალ-ვაჟი, ალი და ფატმა: ბიჭი თვრამეტი წლისაა, გოგო — თექვსმეტისა. მათ ერთმანეთი შეუყვარდათ, მაგრამ ძველებური ყაიდის უჯიათ მშობლებს შეუღლების ნება არ დაურთავთ და თუშთა სოფელს მოაშორეს.

ბეხვნეზე შეკრებილებში გამოირჩევა ეშხიანი თუში გოგო ლელა, — ვინც უკვე კარგად ცნობს ფატმას (გოგოებმა იციან ერთურთის ფასი, ჯადო-თილისმაძ. ლელა გარმონს ააჟღერებს, ზედიზედ, მომხიბვლელად, გულში ჩამწვდომად მღერის („ნეტავ ფრინველად მაქცია, შენსკენ გადმოვყვე ნიავსა...“ძ; ერთ სიმღერას მეორე მოჰყვება და მონუსხული ალი ჯიუტად ანიშნებს, მერე სულაც აიძულებს ფატმას, მანაც იმღეროს (ისიც არანაკლებ გრძნეული აღმოჩნდებაძ. ეს არის ჩუმი, ფარული შეჯიბრი ორ, ღვთის მადლით ცხებულ ნიჭს შორის. ჩვენ თითქოს მთვარის შუქზე აელვარებული მარგალიტების წკრიალი გვესმის: „მაშინ აიღო ფატმამ თავი მაღლა, დახუჭა თვალები და წაამღერა. რა წაამღერა, რომ შემეძლოს გადმოცემა! სად ჰქონდა, სად იტევდა ეს ერთი ბეწო, სიფრიფანა გოგო იმოდენა სევდას — დის სევდას, ცოლის სევდას, დედის სევდას. როგორ ახერხებდა თექვსმეტი წლის გოგო ყოველივე ამის ბრძენი ქალის სიმშვიდითა და ყუჩი, ხავერდოვანი ხმით თქმას!

აი, ლაჰ-ლაჰ-ლა-ლა ლაი...

შეწუხებული ცხენებივით ატოკდნენ კაცები იქით.

მორჩა, თვალები გაახილა. გარმონი ღიმილითა და დაუძლურებული მკლავებით გამოსწია წინ. — კიდევ, კიდევ. — ვეხვეწებოდით ჩვენ. არაო, შეიბუდა ტყაპუჭში“.

ყველაზე მძაფრად ლელამ შეიგრძნო იმ სიმღერის ძალა, დაუჩოქა, შუბლზე ეამბორა ფატმას ნეტარი წუთების გამო. ახლა ისევ ლელას ჯერი დგება, იგი თავიდან უგუნებოდაა, ამის მერე ჩემი სიმღერა რაღა იქნებაო და უწადინოდ აამოძრავებს კლავიშებზე თითებს, სადღაც შორიდან იწყებს, თანდათანობით შეენთება ცეცხლი, ამოსთქვამს გულის ვარამს, მოტანილია ერთი სტროფი ამ სიმღერისა:

ვაიმე, ჩემო დედაო,
რა ჯანღი მაწევს ზედაო,
ჩემი საკინძის ღილები
მადნება ზედიზედაო.

ის რაც ამ ოთხ მწუხარე სტრიქონს მოსდევს, იმდენად გამაოგნებელია, ერთიანად უნდა ამოვწერო, რათა ამ გასაოცარ მოთხრობას სიღრმე, უნაზესი ლირიზმი, ფერადოვნება, ალაგ-ალაგ ლაგამწყვეტილი ქარიშხლის სიგიჟორე არ დააკლდეს. რაიმეს დართვა სრულიად ზედმეტი იქნებოდა. არსებობს თვალისმომჭრელი, დიდი შემოქმედის ენით გამოთქმული სიცხადე, რასაც არავითარი განმარტება არ ესაჭიროება:

„ეს იყო ქმარყოფამოშლილი ქალის მოთქმა. ქარში, დელგმაში, სიბნელეში, მამის სახლისკენ მომავალი ქალის მოთქმა, რომელსაც საკინძის ღილებს უდნობდა ღვარად ჩამომავალი ცრემლი.

ბევრი ჩვენი მომღერალი ქალისთვის მომისმენია, ჩემო დაო, მაგრამ იმ საღამოს ლელამ ყველანი მოსპო. მე მარტო ფატმასღა ვუყურებდი. ჩაჭიდებული ჰქონდა ტყაპუჭის სახელოში ორივე ხელი, შემოეჭდო ყელზე თითქოს, სიცივე აძაგძაგებდა, უძაგძაგებდა თვალებიც. მორჩა ლელა. თვითონაც ამოიძრო სული და ჩვენც ამოგვიცარიელა სასულეთი. ფატმამ კი იცი? გადააგდო ტყაპუჭი უკან, წამოდგა და წავიდა ბეხვნეზე ქალაქელ გოგოსავით ნაბიჯგაშლილი, ამაყი. ათიოდ ნაბიჯზე წასული მობრუნდა და რაღაც სიტყვები დაიძახა. აუტყდა ხარხარი ალის. მერე გვითარგმნა: ეშმაკიაო ლელა, ეშმაკიაო. და ჩაიკრა ბეხვნეს იქით ფატმა. ლელა კი იჯდა და მართლა ეშმაკივით აკრეჭდა კბილებს, — მაგან დამასწროო, მე უნდა მეთქვა მაგისთვის, მე ვერ გავუბედე და მაგან დამასწროო.

კაცები თავგზააბნეულები ბორიალებდნენ ერთმანეთში.

....

....

იმ ღამეს თითქმის არ მეძინა. შენ იცი, რაზეც ვიფიქრებდი იმ სიმღერების შემდეგ. დილით თითქმის უთენია ავდექი. გავედი გადასახედთან და უცნაური რამ დავინახე: მწვანიან ფერდობზე მოგორავდა ერთმანეთს ჩახვეული ქალი და კაცი. კაცი რუხი, ქალი — ცისფერი. იგორეს, იგორეს, ჩაგორდნენ დაბლა, იქ გაჩერდნენ, იყვნენ იქაც ჩახვეულნი ერთხანს, მერე წამოსხდნენ, ერთმანეთს შეჰყურებდნენ და იცინოდნენ.

კაცი იყო ალი, ქალი — ფატმა.

მიწაზე ჩვენი არსებობა თუ ღირს, ალბათ ასეთი სანახაობებისთვის ღირს, ჩემო საყვარელო დაო!“

„ეშმაკები“ და მასში წარმოდგენილი მღელვარე ვნებები სწორედ ის სიტყვიერად აუხსნელი, ზეგარდმო ძალებთან წილნაყარი მოვლენაა, რასაც დიდი ესპანელი პოეტი ფედერიკო გარსია ლორკა „დუენდეს“ უწოდებდა.

რევაზ ინანიშვილის შემოქმედებასა და მის განუმეორებელ ადამიანურ თვისებებზე, შესაშურ თავმდაბლობასა და კლასიკურ სისადავეზე განუზომლად მეტი მაქვს სათქმელი, მაგრამ დანარჩენი სხვა დროისთვის უნდა გადავდო. სამწუხაროდ, ჩვენ ჯერ კიდევ არ გვაქვს გაცნობიერებული, რევაზ ინანიშვილმა რაოდენი სულიერი სიმდიდრე დაგვიტოვა, რა ფასდაუდებელი საუნჯის პატრონები ვართ.

ემზარ კვიტაიშვილი

უაზრო ბაქიბუქი გრძელდება

ქართველებს ევროპის ვიზას არ აძლევენ!

(მეორე გვერდიდან)

დემურ გიორხელიძის აზრით, თუ სააკაშვილს იმედი აქვს, რომ ლიტვის პრემიერთან მეგობრობა ევროპასთან დაახლოებაში დაეხმარება, ეს საკმაოდ მიამიტური იმედებია.

„არ მგონია, ამ ერთი წლის განმავლობაში საქართველომ ევროპის ასოცირებული წევრის სტატუსის მოპოვება შეძლოს, იმიტომ, რომ იმდენად დაცილებული ვართ ევროპულ მიდგომებს ხელისუფლების პასუხისმგებლობის დონით, სამართლებრივი და სოციალური პოლიტიკის დონით, არ მგონია, ასე მარტივად საქართველოს მსგავსი საჩუქარი გაუკეთონ. მით უმეტეს, ევროპაში დღეს სხვა პრობლემებია, მიმდინარეობს გარკვეული კრიზისული პროცესები და ნაკლებად სავარაუდოა, ევროპას განსაკუთრებული გეგმები ჰქონდეს საქართველოს წინაშე.

გათვლა აქ მხოლოდ ერთ რამეზე შეიძლება იყოს, რომ მომავალ წელს ლიტვა ევროკავშირის თავმჯდომარე ხდება, მაგრამ ის, რომ რაკი ლიტვა თავმჯდომარე ხდება, ამით ევროპის კარი გაიღება და ევროკავშირი ყველაფერს ლიტვის ინტერესების შესაბამისად გააკეთებს, ძალიან შორსაა რეალობისგან. ლიტვა არ არის ის ქვეყანა, რომელსაც ევროპაში გადაწყვეტილების მიღება შეუძლია და ლიტვის პრემიერის განცხადებაც არასერიოზული მგონია“, — აცხადებს დემურ გიორხელიძე.

იმ დროს როდესაც სააკაშვილი ლიტვის იმედით ევროპისკენ მიაქანებს საქართველოს, ვიცე პრემიერ-მინისტრი გიორგი ბარამიძე წუხს, რომ ევროკავშირის ზოგიერთმა ქვეყანამ საქართველოს მოქალაქეებისთვის ვიზების გაცემის პროცედურა გამარტივების ნაცვლად გაართულა.

როგორც სოსო ცისკარიშვილი განმარტავს, ჩვენი მოქალაქეების რაოდენობა უცხოეთის ციხეებში, მათ შორის, ევროკავშირის ქვეყნების საპყრობილეებში არ გვაძლევს დიდი ოპტიმიზმის საფუძველს.

„როდესაც დიდი ჟივილ-ხივილი ავტეხეთ სავიზო მიმოსვლის რეჟიმის გამარტივებაზე, ამაზე რეაქცია არ ჰქონია ევროპას, იმიტომ რომ მისი მიზანი იყო, რეადმისიის ხელშეწყობა და საკუთარი ტერიტორიის გაწმენდა არალეგალი ქართველებისგან. თუ გვაქვს ინფორმაცია, რომ ის ასობით ადამიანი, რომელიც დაბრუნდა საქართველოში, უკვე დასაქმდა და ის ხელშეკრულებები, რომელიც გაფორმებულია ევროკავშირთან, უკვე სრულდება, ათობით ათასი არალეგალი იქნება დაბრუნებული საქართველოში. თუმცა, საკუთარი ნებით ჩამოსულებიც კი უმალ უკან დაბრუნებას ისწრაფვიან, თუნდაც არალეგალად, ვიდრე საქართველოში რაიმე დასაქმების პერსპექტივას დაელოდებიან“, — ვარაუდობს ცისკარიშვილი.

როგორც ბარამიძე ამბობს, ეს საკითხი საბოლოოდ მას შემდეგ გადაწყდება, რაც ევროკავშირთან სავიზო რეჟიმის გაუქმებასთან დაკავშირებით კონსულტაციები დაიწყება, თუმცა მანამდეც დიდი სამუშაოებია ჩასატარებელი.

„ბარამიძე ამ შემთხვევაში სრულიად სამართლიანად წუხს, რადგან ტყუილებს თავისი საზღვარი აქვს, და გია ბარამიძემაც რომ ტყუილი თქვას, ათასობით ვიზის გაცემაზე უარმიღებული ადამიანი სწორედ მის ოფისს მიადგება. ევროპა როგორი ღიმილიანიც არ უნდა იყოს საქართველოს მიმართ, უპირველეს ყოვლისა, საკუთარ ინტერესებს იცავს. ჩვენი მოქალაქეები საკუთარი ქცევით არ გვაძლევენ იმის საშუალებას, რომ ვიყოთ სანდო ქვეყანა უფრო გამჭვირვალე საზღვრების დამყარებისთვის“, — მიიჩნევს ცისკარიშვილი.

როგორ გახდება საქართველო თუნდაც ევროპის ასოცირებული წევრი, როგორ გაფორმდება თავისუფალი ვაჭრობის შესახებ ხელშეკრულება და როგორ გამარტივდება ევროპაში მიმოსვლა, როდესაც ქართველებისთვის ვიზის მიღებაც კი სერიოზულ პრობლემას წარმოადგენს, ან როგორ დაგვეხმარება ამ ყველაფერში კახეთში ევროპელების „ზავოდობაზე“ (არყის გამოხდა) დაპატიჟება, სააკაშვილს ამაზე არაფერი უთქვამს, თუმცა ყველაფერი წინაა და როცა მომავალ გაზაფხულზე ევროპელ სტუმრებს კახეთის ზვრებში ჩურჩხელებსაც ამოავლებინებს, ალბათ, ევროპას კიდევ ერთი ნაბიჯით მივუახლოვდებით.

მარიამ თოდაძე

ინფორმაცია

მიწისძვრით დაზარალებულის ოჯახს ლტოლვილთა სამინისტრო დაეხმარება

უზენაესმა სასამართლომ საქართველოს მთავრობის წინააღმდეგ „კონსტიტუციის 42-ე მუხლის“ სარჩელი დააკმაყოფილა. როგორც ორგანიზაციიდან იტყობინებიან, სარჩელი საჩხერეში მიწისძვრის შედეგად დაზარალებულის, სოციალურად დაუცველი ნუნუ სივსივაძის საქმეს შეეხებოდა, რომელსაც სტიქიასთან დაკავშირებით 21 წლის განმავლობაში სახელმწიფოსგან არანაირი კომპენსაცია არ მიუღია.

— 1991 წლის მიწისძვრის შედეგად საჩხერის რაიონში 221 ოჯახი დაზარალდა, საიდანაც 139-მა ოჯახმა საქართველოს მთავრობის 2005 წლის 23 ივნისის 3264 განკარგულების საფუძველზე 5000-ლარიანი ფულადი დახმარება მიიღო. ფულადი დახმარება არ მიუღია 82 ოჯახს, რომლებსაც საცხოვრებელი სახლები დანგრეული ჰქონდათ. ისინი ცხოვრობდნენ სახელდახელოდ მოწყობილ ფიცრულებში ან ქირით და — არა რკინიგზის ვაგონებში, რომელიც მიწისძვრის შემდეგ ხელისუფლებამ დაარიგა. სწორედ ამ ოჯახებს შორის აღმოჩნდა ნუნუ სივსივაძეც, რომელმაც ფულადი კომპენსაცია ვერ მიიღო, — აცხადებენ „კონსტიტუციის 42“-ე მუხლში.

მათივე ინფორმაციით, უზენაესმა სასამართლომ საქმეზე გადაწყვეტილება 2 მაისს გამოაცხადა, რომლითაც ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტროს ნუნუ სივსივაძის სასარგებლოდ 5000 ლარის გადახდა დაეკისრა.

ინტერპრესი

ფეხბურთი

„მეტალურგმა“ ჩემპიონს 5 ქულით გაუსწრო

საქართველოს ფეხბურთელთა ეროვნული ჩემპიონატის მე-2 ეტაპის მეათე ტურში ერთ-ერთ ცენტრალურ შეხვედრად ზესტაფონისა და თბილისის „დინამოს“ პაექრობას მიიჩნევდნენ და არცთუ უსაფუძვლოდ: მასპინძლები, რომლებმაც შარშან შემოდგომისთვის 5:1 სძლიეს დედაქალაქელებს, წარმატების შემთხვევაში ჩემპიონობის შესანარჩუნებლად მნიშვნელოვან ნაბიჯს გადადგამდნენ, მით უმეტეს, რომ გათამაშების ცხრილის პირველ საფეხურზე მყოფ რუსთავის „მეტალურგს“ არც ისე იოლი გასეირნება ელოდა მარტვილში „მერანთან“.

პირველი ტაიმი გამორჩეული თითქმის არაფრით ყოფილა. შესვენების შემდეგ გუნდები ოდნავ გამოცოცხლდნენ და თამაშის ტემპმაც იმატა, საგოლე მომენტებმაც, თუმცა საფინალო სასტვენამდე ყველაფერი ლოგიკური დასასრულისკენ მიდიოდა, მაგრამ „არბიტრის“ მიერ ძირითად დროზე დამატებულ სამ წუთში დინამოელებმა სახიფათო შეტევის განხორციელება შეძლეს, რომელიც გოლით ალექსანდრე კოშკაძემ დააგვირგვინა და საკუთარ გუნდს მნიშვნელოვანი სამი ქულა მოუტანა. „ზესტაფონი“ კი ზედიზედ მეორედ დამარცხდა.

	თ	მ	ფ	წ	ბ	ქ
„მეტალურგი“	24	15	3	6	35:25	48
„ზესტაფონი“	24	12	7	5	41:26	43
„ტორპედო“	24	11	5	8	28:23	38
„დინამო“	24	9	10	5	38:29	37
„დილა“	24	8	7	9	28:25	31
„კოლხეთი“	24	6	8	10	21:31	26
„ბაია“	24	5	7	12	22:35	22
„მერანი“	24	5	3	16	28:48	18

მარტვილური დაპირისპირება „მერანსა“ და „მეტალურგს“ შორის დაძაბული და დრამატულიც გამოდგა. 28-ე წუთზე სტუმრები სეთურიძემ დააწინაურა. პირველი ტაიმის მე-40 წუთზე გ. ქვანიამ პენალტით წონასწორობა აღადგინა. ერთი წუთის შემდეგ კი ტაპემ მარტვილელები წინ გაიყვანა. შესვენების შემდეგ მოედნის ბატონ-პატრონობა რუსთაველებმა იგდეს ხელთ და ორი ბურთიც გაიტანეს (გეწაძე და მოდებაძე), გაიმარჯვეს 3:2 და 48 ქულით კვლავ მეწინავეობენ, თან უახლოეს მდევარს „ზესტაფონს“ 5 ქულით უსწრებენ.

ქუთაისის „ტორპედომ“ შინ ფოთის „კოლხეთს“ 3:1 მოუგო და გათამაშების ცხრილის მე-3 საფეხურზე ადგილი შეინარჩუნა. ასეთივე ანგარიშით (3:1) გორის „დილამ“ ზუგდიდის „ბაიას“ აჯობა.

ბომბარდირები: ჯაბა დვალი („ზესტაფონი“) – 18, ჩისკო („დინამო“) – 12, დიმიტრი ტატანაშვილი („მეტალურგი“) – 11 გოლი.

მომდევნო ტურში, 6 მაისს, ითამაშებენ: „დილა“ – „კოლხეთი“, „ბაია“ – „მერანი“, „მეტალურგი“ – „ზესტაფონი“, „დინამო“ – „ტორპედო“.

ლექსო ცინცაძე

ჩოგბურთი

70 ქულა და... წინ ვოზნიაკია

ქართველმა ჩოგბურთელმა ანა ტატიშვილმა, რომელიც ქალთა საჩოგბურთო ასოციაციის რეიტინგში 81-ეა, ბუდაპეშტის 220-ათასიანი ტურნირის პირველ წრეში მასზე წინ მდგარი ბულგარელი ცვეტანა პირონკოვა დაამარცხა სამ სეტში (1:6, 6:3, 6:1), მერვედფინალში კი იოლად სძლია უნგრელ ვანდა ლუკაჩს (6:1, 6:2), რომელიც კლასიფიკაციაში 980-ე ადგილზეა. ამ გამარჯვებით ტატიშვილმა რეიტინგში 70 ქულა შეიმატა. მერვედფინალში ჩვენებურს მეტოქედ კანადელი ალექსანდრა ვოზნიაკი (57-ე) ეყოლება. წარმატების შემთხვევაში ტატიშვილი ქულათა მარაგს 130 ერთეულით გაზრდის, რაც მას კლასიფიკაციაში საგრძნობლად დააწინაურებს. ეს კი მნიშვნელოვნად დააახლოებს ლონდონის ოლიმპიადაზე წამსვლელთა რიგებს.

საერთოდ, 2012 წლის თამაშებზე პირდაპირ 56 საუკეთესო ჩოგბურთელი გაემგზავრა, დარჩენილ ექვს საგზურს კი საკვალიფიკაციო მატჩების გამარჯვებულები და სპეციალურად მიწვეული ჩოგბურთელები გადაინაწილებენ. აღსანიშნავია ისიც, რომ ოლიმპიადაზე მოხვედრა ერთი ქვეყნიდან ოთხზე მეტ სპორტსმენს არ შეუძლია. ყოველივე ზემოაღნიშნული კი ანა ტატიშვილს ბრიტანეთის დედაქალაქში გამგზავრების შანსს აძლევს, ვნახოთ, როგორ გამოიყენებს.

ლაშა დიდია

ჭიდაობა

ჰელსინკიში 4 საგზურისთვის

ფინეთის დედაქალაქი ჰელსინკი 5-6 მაისს მოჭიდავეთა საერთაშორისო სალიცენზიო ტურნირს უმასპინძლებს. ლონდონის ოლიმპიური თამაშების საგზურებს წონითი კატეგორიების მიხედვით ფინალისტები დაიმსახურებენ. თავისუფალი სტილით მოჭიდავე ქართველმა ფალავნებმა ბოლო – მეშვიდე ვაკანსია ჩინეთში შეივსეს და მშვიდად განაგრძობენ მზადებას ბრიტანეთის დედაქალაქში გასამგზავრებლად, ბერძნულ-რომაულში კი ბეგი დარჩიას ნაკრების დასაკომპლექტებლად ოთხი ადგილი აქვს თავისუფალი, ამიტომ ფინეთში საასპარეზოდ ოთხი ფალავანი მიჰყავს. ესენი არიან: ქემალ ხარაბაძე (55 კგ), რევაზ ლაშხი (60), ვლადიმერ გეგეშიძე (84) და გურამ ფერსელიძე (120).

გივი გაგუა

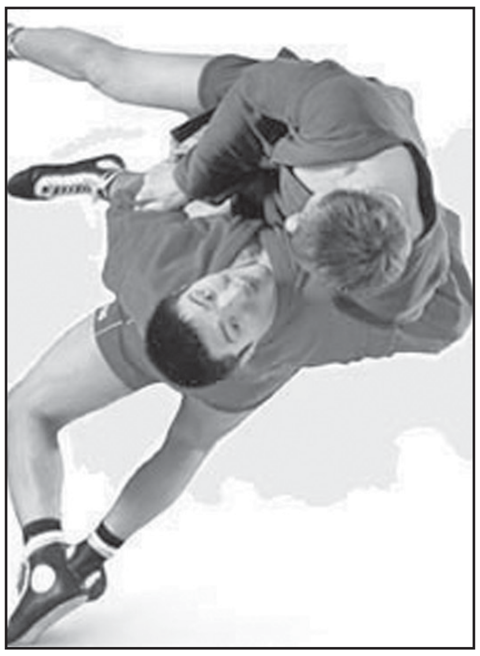

ევრო-2012

ტურნირს არ გადაიტანენ

უეფა არ გადაიტანს ფეხბურთში ევროპის ჩემპიონატის ფინალურ ნაწილს ბოლო ხანებში დნეპროპეტროვსკში მომხდარი ამბების გამო.

ტურნირი უკვე დაგეგმილის მიხედვით გაიმართება, – თქვა პოლონეთის ფეხბურთის კავშირის (PZPN) ყოფილმა პრეზიდენტმა და უეფას კოორდინატორმა ევრო-2012-ის საორგანიზაციო საკითხებში მიხაილ ლისტკევიჩმა.

მისი თქმით, პოლონეთსა და უკრაინაში ფეხბურთის ნამდვილი დღესასწაული გაიმართება და არავითარი შესაძლებლობა არაა ჩემპიონატის ჩატარების ფორმატის შესაცვლელად.

ევრო-2012-ის მატჩების გადატანის ალბათობას უკავშირებენ აგრეთვე უკრაინის ყოფილ პრემიერ-მინისტრ იულია ტიმოშენკოს ირგვლივ შექმნილ გარემოებასაც.

ევროპაში სულ უფრო ხშირად გაისმის ევროპის ჩემპიონატის ბოიკოტის მოწოდებანი. მაგრამ უეფა არ ჩაერევა პოლიტიკაში და ტურნირი შედგება თავის დროზე – 8 ივნისიდან 1 ივლისამდე.

სამბო

ტრაგიკულ დღეთა მოსაგონებლად

თბილისში 1989 წლის 9 აპრილისა და ბაქოში 1990 წლის 20 იანვრის ტრაგედიებს მიეძღვნა ქართველ და აზერბაიჯანელ სამბისტთა საერთაშორისო ტურნირი, რომელიც ბოლნისში გაიმართა. შეჯიბრებაში 1997-1998 წლებში დაბადებული მოჭიდავეები მონაწილეობდნენ. დაძაბული ორთაბრძოლების შემდეგ კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ავიდნენ: ლადო ხოსიტაშვილი (ბოლნისი), ლევან გამრეკელაშვილი (ქარელი), გიორგი ბაჯაძე (ვანი), თორნიკე გრიგალაშვილი (ხაშური), ვანო ნინიაშვილი (დმანისი), დავით ხუბულავა (ვანი), ონისე ხვარეშია (თერჯოლა), შმაგი დადუნაშვილი (ვანი), რაშინ მასმალიევი (აზერბაიჯანი), დავით რაზმაძე (თელავი).

ჭადრაკი

ქალების ორი ხელისუფალი

ანაკლიაში გრძელდება მოჭადრაკე ქალთა საქართველოს ჩემპიონატი 12 მანდილოსნის მონაწილეობით. მე-5 ტურში კვლავ წარმატებით ითამაშა ბელა ხოტენაშვილმა, რომელმაც შავი ფიგურებით 2008 წლის მსოფლიო საჭადრაკო ოლიმპიადის გამარჯვებულ სოფიო ხუხაშვილს აჯობა. ასევე, შავებით ნინო ბაციაშვილმა ინგა ჭარხალაშვილს სძლია, ხოლო მაღონა ბოკუჩავამ ნაზი პაიკიძეს მოუგო. სამი პარტია ყაიმით დასრულდა. დაზავდნენ: სალომე მელია – სოფიო გვეტაძე, ინგა ხურცილავა – მერი არაბიძე, სოფიო გურამიშვილი – მაია ლომინეიშვილი.

ხუთი ტურის შემდეგ: არაბიძე, ხოტენაშვილი – 4-4, ბაციაშვილი – 3,5, გვეტაძე, ბოკუჩავა, პაიკიძე, ხუხაშვილი – 2,5-2,5, მელია, ლომინეიშვილი – 2-2, ჭარხალაშვილი, გურამიშვილი, ხურცილავა – 1,5-1,5 ქულა.

დევისის თასი

13-დან 2 შეირჩევა

დევისის თასის გათამაშების ევრო-აფრიკული ზონის მე-3 ჯგუფში წილისყრამ 13 გუნდი, რომლებსაც ბულგარეთის დედაქალაქი სოფია მასპინძლობს, ოთხ ჯგუფში გადაანაწილდა:

A ჯგუფი: ლიტვა, ანდორა, სან მარინო;

B ჯგუფი: ბულგარეთი, საქართველო, ალბანეთი;

C ჯგუფი: ჩერნოგორია, სომხეთი, მაკედონია;

D ჯგუფი: საბერძნეთი, ნორვეგია, მალტა, ისლანდია.

წრიული შეხვედრების შემდეგ ნახევარფინალში ჯგუფების თითო გამარჯვებული გავა. მათგან 2 საუკეთესო მე-2 ეშელონის საგზურებს მიიღებს.

საქართველოს ნაკრები ვიქტორ ბაკშის ხელმძღვანელობით სოფიაში ასეთი შემადგენლობით ასპარეზობს: გიორგი ცივაძე, ალექსანდრე მეტრეველი, მიხეილ ხმიადაშვილი.

ტურნირზე პირველი მატჩები ასე დამთავრდა: ბულგარეთი – ალბანეთი 3:0, ანდორა – სან მარინო 2:1, მაკედონია – სომხეთი 3:0, საბერძნეთი – მალტა 3:0, ნორვეგია – ისლანდია 3:0.

სს „საქართველოს ბანკის“ და მისი შვილობილი კომპანიების კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგება

2011 წლის 31 დეკემბრის მდგომარეობით
დამოუკიდებელი აუდიტორის დასკვნასთან ერთად

წინამდებარე დოკუმენტი წარმოადგენს თარგმანს ინგლისურ ენაზე გამოცემული ორიგინალიდან

დამოუკიდებელი აუდიტორის დასკვნა შემაჯამებელ კონსოლიდირებულ ფინანსურ ანგარიშგებაზე

ს.ს. „საქართველოს ბანკის“ აქციონერებსა და დირექტორთა საბჭოს –

თანდართული შემაჯამებელი კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგება, რომელიც მოიცავს ფინანსური მდგომარეობის კონსოლიდირებულ ანგარიშგებას 2011 წლის 31 დეკემბრის მდგომარეობით და მოგება-ზარალის კონსოლიდირებულ ანგარიშგებას, სრული შემოსავლის კონსოლიდირებულ ანგარიშგებას, კაპიტალში ცვლილებების კონსოლიდირებულ ანგარიშგებასა და ფულადი სახსრების მოძრაობის კონსოლიდირებულ ანგარიშგებას, ამავე თარიღით დასრულებული წლისათვის, გამომდინარეობს ს.ს. „საქართველოს ბანკისა“ და მისი შვილობილი კომპანიების („ჯგუფის“) 31 დეკემბერი 2011 წლის აუდირებული კონსოლიდირებული ანგარიშგებიდან. 2012 წლის 23 მარტს ჩვენ გამოვუშვით უპირობო დადებითი დასკვნა ამ კონსოლიდირებულ ფინანსურ ანგარიშგებაზე.

შემაჯამებელი კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგება არ შეიცავს ფინანსური აღრიცხვის საერთაშორისო სტანდარტებით მოთხოვნილ ყველა განმარტებით ინფორმაციას. ამგვარად, შემაჯამებელი კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგების კითხვა არ არის ჯგუფის აუდირებული კონსოლიდირებული ანგარიშგების კითხვის ტოლფასი.

ხელმძღვანელობის პასუხისმგებლობა შემაჯამებელ ფინანსურ ანგარიშგებაზე

ხელმძღვანელობა პასუხისმგებელია შემაჯამებელი ფინანსური ანგარიშგების მომზადებაზე, საქართველოს ეროვნული ბანკის 145-ე ბრძანების საფუძველზე.

აუდიტორის პასუხისმგებლობა

ჩვენი პასუხისმგებლობაა, გამოვთქვათ მოსაზრება შემაჯამებელ კონსოლიდირებულ ფინანსურ ანგარიშგებაზე იმ პროცედურების საფუძვლად, რომლებიც ჩვენ ჩავატარეთ აუდიტის საერთაშორისო სტანდარტის, 810 – „შემაჯამებელ ფინანსურ ანგარიშგებაზე დასკვნის გაკეთების მოვალეობა“, მიხედვით.

დასკვნა

ჩვენი აზრით, აქ თანდართული შემაჯამებელი კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგება, რომელიც გამომდინარეობს 2011 წლის მდგომარეობით და ამავე თარიღით დასრულებული წლისათვის ჯგუფის აუდირებული კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგებიდან, ყველა არსებითი ასპექტში შეესაბამება აღნიშნულ კონსოლიდირებულ ფინანსურ ანგარიშგებას, საქართველოს ეროვნული ბანკის 145-ე ბრძანების საფუძველზე.

23 მარტი 2012

იხ. 8 გვ.

(მეშვიდე გვერდიდან)

სს „საქართველოს ბანკი“ და შვილობილი კომპანიები — კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგება

ფულადი ნაკადების კონსოლიდირებული ანგარიშგება

2011 წლის 31 დეკემბრის მდგომარეობით

(ათას ლარში)

	შენიშვნა	2011	2010	2009
[illegible]				
[illegible]		(3,165)	–	–
[illegible]		–	–	306
[illegible]		(54,598)	(17,986)	(4,159)
[illegible]		28,044	7,552	1,796
[illegible]		2,453	–	–
[illegible]		–	11,975	(1,479)
[illegible]		–	(6,854)	(24,730)
[illegible]		(15,270)	(5,313)	(28,266)
[illegible]		(863)	98	2,822
[illegible]		17,147	253,695	(57,932)
ფული და ფულის ეკვივალენტები, წლის დასაწყისში	7	611,584	357,889	415,821
ფული და ფულის ეკვივალენტები, წლის ბოლოს	7	628,731	611,584	357,889

ტრაგედიის ექო

სუპერმთვარე და „ტიტანიკის“ სამი მითი

ტეხასის უნივერსიტეტის მკვლევარებმა სცადეს დაედგინათ, თუ როგორ აღმოჩნდა აისბერგი 100 წლის წინათ ატლანტიკის ოკეანეში ჩაძირული სამგზავრო ხომალდის „ტიტანიკის“ გზაზე. რატომ მოხდა ისე, რომ ყინულის მთა ასე შორს აღმოჩნდა იმ ადგილიდან, მაგალითად, გრენლანდიიდან, რომელსაც, სავარაუდოდ მოწყდა?

გამოკვლევით დადგინდა: 1912 წლის 14 აპრილს ატლანტიკის ოკეანეში ის საბედისწერო შეხვედრა, თურმე, დედამიწისა და მთვარის დიდმა დაახლოებამ განაპირობა, რაც იმით გამოიხატა, რომ ცაში უზარმაზარი, სავსე სუპერმთვარე „დაეკიდა“.

კატასტროფამდე სამი თვით ადრე, 1912 წლის 12 იანვარს, მოხდა უიშვიათესი ასტრონომიული მოვლენა: დედამიწასა და მის ბუნებრივ თანამგზავრ მთვარეს შორის მანძილი ბოლო 1400 წლის მანძილზე ყველაზე მინიმალურამდე შემცირდა. შესაბამისად, გაიზარდა მათი ურთიერთმიზიდულობის ძალაც.

ცნობილია, რომ მთვარე მსოფლიო ოკეანეში მოქცევებსა და მიქცევებს იწვევს, რაც წლის უზარმაზარი მასების გადაადგილების მიზეზი ხდება.

ტეხასელი მკვლევარის აზრით, 1912 წლის იანვარში, მთვარის მიზიდულობა იმდენად ძლიერი იყო, რომ უჩვეულოდ მძლავრი და წყალუხვი მოქცევები გამოიწვია.

ამის შედეგად, ნახევარკუნძულ ლაბრადორისა და კუნძულ ნიუფაუნდლენდის მახლობლად ზღვაში წყლის დონემ ძალიან აიწია, რამაც მრავალი მანამდე მეჩეჩებზე „გაჩხერილი“ აისბერგი ზღვაში „გაიტაცა“. აქედან ისინი ლაბრადორის მძლავრ დინებაში მოხვდნენ, რომელმაც ერთ-ერთი მათგანი „ტიტანიკისკენ“ მიმართა და სწორედ ეს გახდა სამი თვის შემდეგ უიღბლო ხომალდის დაღუპვის მიზეზი. კატასტროფის შედეგად დაახლოებით 1500 კაცი დაიღუპა.

ისე კი უნდა ითქვას, რომ „ტიტანიკის“ დაღუპვიდან გასული საუკუნის მანძილზე, კატასტროფის ირგვლივ უამრავი ლეგენდა წარმოიშვა, რომელთაგან, ჩვეულებრივ, სამ ყველაზე მისტიკურს გამოყოფენ ხოლმე.

ლეგენდა № 1. ნაწინასწარმეტყველევი კატასტროფა

„ტიტანიკის“ დაღუპვამდე 14 წლით ადრე, 1898 წელს, ამერიკელმა მწერალმა მორგან რობერტსონმა რომანი გამოაქვეყნა, რომელშიც გიგანტური სამგზავრო ხომალდის „ტიტანის“ კატასტროფის ამბავი იყო აღწერილი. აპრილის ღამეს ისიც აისბერგს შეეჯახა, თუმცა კი ყველაზე გასაოცარი ის იყო, რომ „ტიტანის“ პარამეტრები (ზომები, ტონაჟი, მგზავრთა და ეკიპაჟის რიცხოვნობა და ა.შ.) თითქმის ასი პროცენტით ემთხვეოდა „ტიტანიკის“ მონაცემებს, მაგრამ საქმე ისაა, რომანის დაწერის მომენტში „ტიტანიკის“ მშენებლობა არც კი იყო დაწყებული.

ლეგენდა № 2. „ტიტანიკის“ რადიოსიგნალ „SOS“-ს დღემდე იჭერენ

მეორე ლეგენდით, „ტიტანიკის“ დაღუპვის დღეს, 14 აპრილს, ეთერში ახლაც გაისმის მისი რადისტის მიერ გადაცემული უბედურების მაუწყებელი სიგნალი „SOS“. ანომალური მოვლენებისადმი მიძღვნილ ყველა ცნობარში შესულ კლასიკურ ვერსიაში ასეა ნათქვამი:

1972 წლის 15 აპრილს ამერიკულ ავიამზიდ „თეოდორ რუზველტის“ რადისტმა ლლოიდ დეტმერმა სუსტი რადიოსიგნალი მიიღო: „SOS... „ტიტანიკი“... ვიძირებით... ვსაჭიროებ დახმარებას... ჩემი კოორდინატებია“... აღნიშნული კოორდინატები მართლაც იმ ადგილის შესაბამისი იყო, სადაც „ტიტანიკი“ ჩაიძირა. დეტმერი მაშინვე სანაპირო დაცვას დაუკავშირდა, მაგრამ იქიდან უპასუხეს, რომ არანაირი სიგნალი არ მიუღიათ. მიუხედავად ამისა, რადისტი სამხედრო-საზღვაო უწყების არქივით დაინტერესდა და თითქოსდა მიაგნო ცნობას იმის თაობაზე, რომ მსგავსი სიგნალი 1924, 1930, 1936 და 1942 წლებში მიიღეს – იგი ყოველ ექვს წელიწადში ერთხელ მეორდებოდა. დეტმერმა ივარაუდა, რომ მომდევნო ჯერზე სიგნალის მიღება 1978 წლის 14 აპრილს იქნებოდა შესაძლებელი და მოგვიანებით ირწმუნებოდა, რომ მან ეს შეძლო. მაგრამ მეზღვაურს არავინ დაუჯერა, მით უმეტეს, რომ იგი მალევე ბალტიმორის ნევროზების კლინიკაში მოხვდა, სადაც გარდაიცვალა. არადა „ტიტანიკის“ უბედურების შესახებ რადიოსიგნალების მიღების შესახებ ცნობები მას შემდეგაც რეგულარულად ჩნდება. ერთი კია: პრაგმატიკოსი ექსპერტები აღნიშნავენ, რომ ეს მოგონილი ამბავია. საქმე ისაა, რომ „ტიტანიკი“ ეთერში სიგნალ CQD-ს აგზავნიდა, რაც „სასწრაფოდ აქეთ, საშიშროებაა“-ს ნიშნავს, თანაც რადისტმა ხომალდის სახელწოდება კი არა, ეთერში მისი კოდი MGY გადასცა.

ლეგენდა № 3. ხომალდი მუმიის გამო ჩაიძირა

ამ მითის მოყოლას ძალიან სერიოზული საინფორმაციო სააგენტოებიც კი არ ერიდებიან. მისი მიხედვით, „ტიტანიკით“ ბრიტანეთის მუზეუმში ნაყიდი ეგვიპტური მუმია გადაჰქონდათ, რომელიც ახალი მეპატრონისთვის ნიუ-იორკში უნდა ჩაეტანათ. ლეგენდით მუმია 1890 წელს ეგვიპტეში იპოვეს. დაახლოებით ათასი წლის წინათ ეს ქალი ქურუმი და წინასწარმეტყველი ყოფილა, რომელსაც ამონი ერქვა და, თითქოს, მას შემდეგ, რაც მუმიად შეიქმნა, იგი უამრავი უბედურების სათავედ იქცა.

მითის ავტორად „ტიტანიკის“ მგზავრი, ვინმე უილიამ თომას სთიდი, თავის დროზე ცნობილი ჟურნალისტი და მისტიკოსი იყო. მგზავრობის მესამე დღეს, თანამეინახეთა დასაშინებლად, მან თქვა, რომ „ტიტანიკის“ ბორტზე ასვლა არ უნდოდა იმის გამო, რომ თითქოს ნათელმხილველს გაუფრთხილებია, რომ ხომალდს საფრთხე ემუქრებოდა. მეტი ეფექტის მისაღწევად სთიდმა ეს ამბავი მუმიას დაუკავშირა. ამ ამბავში სიმართლე მარტო ისაა, რომ ქურუმი ქალი სახელად ამონი მართლაც ცხოვრობდა ფარაონ ამენხოტეპ IV-ის დროს, მაგრამ მისი მუმია და სარკოფაგი დღესაც დევს ბრიტანეთის მუზეუმის ეგვიპტურ დარბაზში და მას რიგითი ნომერი AE22542 აქვს მინიჭებული.

მართლა უწინასწარმეტყველეს თუ არა სთიდს „ტიტანიკის“ დაღუპვა, უცნობია – ჟურნალისტი დაიხრჩო. ბოლო დროს მასმედიაში გაჩენილი ერთ-ერთი ვერსიით, მას კატასტროფაში ლამის მთავარი როლი ეკისრება: მან თითქოსდა გამჭოლი მზერა მიაპყრო ხომალდის კაპიტანს, რომელმაც გეზი პირდაპირ აისბერგზე აიღო...

ოთარ აბრამია

ინფორმაცია თემაში

მთვარის ორბიტა ელიფსური ფორმისაა და სწორედ ამიტომაა, რომ იგი დედამიწას ხან შორდება, ხან უახლოვდება და ეს განსხვავება შეიძლება 50 ათას კილომეტრს აღწევდეს!

2011 წლის 19 მარტს მთვარე დედამიწას 356 577 კილომეტრზე მიუახლოვდა, რითაც პანიკიორებმა მოსახლეობის მოსალოდნელი მიწისძვრებით, ვულკანების ამოფრქვევებით, ძლიერი ქარიშხლებით, ცუნამებითა და ათასი სხვა უბედურებით შეშინება დაიწყეს. მათ 2004 წლის მიწურული გაიხსენეს, რასაც მორიგ მინიმუმთან მიახლოებას სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიაში კატასტროფული მიწისძვრა დაემთხვა, რომელსაც არნახული ცუნამი მოჰყვა. იაპონიაში შარშან მომხდარი მიწისძვრა, რომელსაც მაცუსიტას ატომურ ელექტროსადგურზე ავარია მოჰყვა, მთვარისა და დედამიწის მორიგ დაახლოებამდე 8 დღით ადრე მოხდა. თუმცა მეცნიერები ამბობენ, რომ პლანეტების დაახლოებას მიწისძვრების გამოწვევა არ შეუძლია, მას მხოლოდ „ჩამრთველი მექანიზმის“ როლის შესრულების უნარი შესწევს.

საქართველოს ეროვნული ბანკის სააუქციონო კომისიის განცხადება

საქართველოს ეროვნული ბანკის სააუქციონო კომისია აცხადებს, რომ თანახმად საქართველოს ეროვნული ბანკის პრეზიდენტის 2011 წლის 2 სექტემბრის №70/04 ბრძანებით დამტკიცებული დებულებისა და 2012 წლის 23 მარტის №15 განკარგულებისა, 2012 წლის 15 მაისს, საქართველოს ეროვნული ბანკის ადმინისტრაციულ შენობაში (გ. ლეონიძის ქუჩა №3/5, ოთახი №208) დღის 12 საათზე ჩატარდება საჯარო აუქციონი, ეროვნული ბანკის საკუთრებაში არსებულ შემდეგ ქონებაზე:

დანართი N1

N	საინვენტარო ნომერი	ობიექტის დასახელება	საწყისი ფასი (ლარი)
1	14904	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
2	14905	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
3	14906	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
4	14907	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
5	14908	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
6	14909	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
7	14917	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
8	14915	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
9	14914	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
10	14913	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
11	14912	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
12	14911	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
13	14919	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
14	14916	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
15	14918	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
16	14920	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
17	14921	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
18	14922	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
19	14923	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
20	14924	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
21	14925	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
22	14926	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
23	14927	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
24	14928	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
25	14929	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
26	14910	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
27	14932	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
28	14931	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
29	14930	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-9	250
30	12993	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
31	12992	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
32	13148	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
33	12976	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
34	12989	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
35	13305	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
36	12988	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
37	12697	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
38	12671	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
39	13335	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
40	12677	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
41	12728	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
42	13357	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
43	13332	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
44	12676	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
45	13361	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
46	13360	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
47	15876	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
48	13358	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
49	13359	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
50	12987	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
51	15875	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]	98
52	13330	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
53	13147	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
54	13338	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
55	18961	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
56	13333	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
57	13008	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
58	12978	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-8	122.5
59	16685	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-7	122.5
60	16682	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-7	122.5
61	16684	ფულის სათვლელი მანქანა [illegible]-7	122.5
62	19044	[illegible] 50D EF-s17-85	800
63	17169	[illegible]	24.5
64	18848	[illegible] APPA-308	31.5
65	18849	[illegible] APPA-306	31.5
66	14668	[illegible]	343
67	18025	[illegible] GR-3750	31.5
68	18084	[illegible] GR-3750	31.5
69	18085	[illegible] GR-3750	31.5
70	18069	[illegible] GR-3750	31.5
71	17398	კომპიუტერი	441
72	16990	სერვერი COMPAQ PROLIANT 1850 R P/600	500
73	13984	უწყვეტი კვების წყარო –650	30
74	11425	უწყვეტი კვების წყარო	30
75	17008	უწყვეტი კვების წყარო	30
76	17036	უწყვეტი კვების წყარო – 650	30
77	10803	უწყვეტი კვების წყარო – 650	30
78	13776	პრინტერი hp lj-5100	160
79	12383	პრინტერი hp lj-1200	100
80	12061	პრინტერი hp lj-1200	100
81	10940	პრინტერი hp lj-1200	100
82	11558	პრინტერი hp lj-1200	100
83	11370	პრინტერი hp lj -1200	100
84	11065	პრინტერი hp lj -1200	100
85	14959	[illegible] DL380	500
86	14303	კომპიუტერი ibm 2000	300
87	17543	კომპიუტერი ibm 2000	300
88	13945	კომპიუტერი ibm 2000	300
89	12289	მონიტორი ibm	60
90	17235	მონიტორები HP 1502	100
91	17238	მონიტორები HP 1502	100
92	17234	მონიტორები HP 1502	100
93	14960	სერვერი hp dl 380	500
94	17241	მონიტორები HP 1502	100
95	17237	მონიტორები HP 1502	100
96	17240	მონიტორები HP 1502	100
97	17239	მონიტორები HP 1502	100
98	17243	მონიტორები HP 1502	100
99	14016	პრინტერი hp lj 1150	100
100	10189	პრინტერი hp lj 1150	100
101	14956	პრინტერი hp lj 1150	100
102	11355	პრინტერი hp lj 1150	100
103	10387	პრინტერი hp lj 1150	100
104	19584	პრინტერი HP LS 1150	100
105	11320	პრინტერი hp lj 1150	100
106	12291	პრინტერი hp lj 1150	100
107	10239	პრინტერი hp lj 1150	100
108	10811	პრინტერი hp lj 1150	100
109	13478	უწყვეტი კვების წყარო – 650	30
110	13459	უწყვეტი კვების წყარო – 650	30
111	16923	ნოუთბუქი ibm r 40	300
112	13956	კომპიუტერი ibm 2400	350
113	12332-12331	კომპიუტერი-მონიტორი (IBM 2400)	350
114	10162	კომპიუტერი ibm 2400	350
115	14787	კომპიუტერი/IBM/	350
116	17977	კომპიუტერი IBM2400	350
117	12245	კომპიუტერი ibm 2400	350
118	12645	კომპიუტერი ibm 2400	350
119	13692	სერვერი hp	500
120	14974	KVM Console	70
121	16618	[illegible] 1721	100
122	11002	სკანერი hp 2400	70
123	11072	ნოუთბუქი ibm r 51	300
124	17180	ნოუთბუქი ibm r 51	300
125	17147	ნოუთბუქი ibm r 51	300
126	10026	ნოუთბუქი ibm r 51	300
127	12048	პრინტერი HP LS 1200	100
128	14705	პრინტერი [illegible] 1220	100
129	13891	პრინტერი hp dj 5652	300
130	13959	უწყვეტი კვების წყარო – 650	30
131	10802	უწყვეტი კვების წყარო – 600	30
132	14670	მონიტორი DELL [illegible]	50
133	14590	პრინტერი hp lj 1020	80
134	14972	სერვერი IBMx346	500
135	11759	პრინტერი hp lj 1200	100
136	17800	პრინტერი HP LS 1200	100
137	13755	უწყვეტი კვების წყარო – 650	30
138	15087	სკანერი hp-5400	90
139	14988	პრინტერი hp LJ 1200	100
140	13656	სერვერი hp dl 380	500
141	10205	უწყვეტი კვების წყარო – 650	30
142	15785	უწყვეტი კვების წყარო– 650	30
143	15588	უწყვეტი კვების წყარო– 650	30
144	15961	უწყვეტი კვების წყარო – 1500	70
145	15651	უწყვეტი კვების წყარო – 1500	70
146	18122	ნოუთბუქი ibm r40	300
147	19946	უპს APC BACK/BK 500-RS,500VA, 230V 300	30
148	15952	კომპიუტერი IBM	350
149	14704	ქსეროქსი canon pc860	160
150	11033	ქსეროქსი canon pc860	160
151	12545	ქსეროქსი canon pc 860	160
152	14601	ქსეროქსი canon 860	160
153	12437	ქსეროქსი canon 860	160
154	13060	ქსეროქსი canon [illegible] mf 3228	200
155	14600	ქსეროქსი canon 860	160
		საერთო ჯამი	26818.0

ლოტების საწყისი სააუქციონო ფასი განსაზღვრულია №1 დანართში მითითებული ფასების მიხედვით.

აუქციონში მონაწილეობისათვის შესატანი „ბე-ს“ მოცულობა შეადგენს ქონების საწყისი სააუქციონო ფასის 10%-ს (პირმა, რომელსაც სურს მიიღოს მონაწილეობა ქონების რამდენიმე ობიექტით ვაჭრობაში, უნდა გადაიხადოს ბე ცალ-ცალკე ყველა ობიექტისათვისძ, რომელიც ჩარიცხული/შეტანილი უნდა იქნეს საქართველოს ეროვნული ბანკის №117904101 ანგარიშზე (ს/კ 203 824 148, ბანკის „SWIFT“ კოდი: BNLNGE 22ძ. განაცხადი (რომელიც შეიცავს ინფორმაციას მონაწილის და ობიექტის შესახებძ, „ბე“-ს შეტანის ქვითარი, აუქციონში მონაწილე ფიზიკური პირის პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა, იურიდიული პირების მონაწილეობის შემთხვევაში, დამატებით, წარმომადგენლობითი უფლებამოსილების დამადასტურებელი დოკუმენტი და ამონაწერი სამეწარმეო რეესტრიდან, წარედგინება სააუქციონო კომისიის მდივანს რეგისტრაციისათვის, რის შემდეგაც გაიცემა „მონაწილის ბილეთი“. აუქციონზე უმცირესი ბიჯი შეადგენს 5 ლარს. აუქციონის დასრულების შემდეგ დგება ოქმი, რომლის ხელმოწერიდან ხუთ სამუშაო დღეში მყიდველმა ოქმში მითითებულ ანგარიშზე უნდა შეიტანოს ობიექტის მთლიანი თანხა ან ნახევარი მაინც, რომელიც შეესაბამება მის მიერ აუქციონზე დასახელებულ საბოლოო ფასს, ნაღდი ფულით ან გადარიცხვით. იმ შემთხვევაში, თუ ზემოაღნიშნულ ვადაში მყიდველმა გადაიხადა ობიექტის ღირებულების მხოლოდ ნახევარი, გადახდის ვადა გახანგრძლივდება კიდევ 30 კალენდარული დღით. თუ მყიდველი უარს იტყვის ნაყიდ ქონებაზე ან დროულად არ შეიტანს საჭირო თანხას, მას ჩამოერთმევა უფლება ქონების შეძენაზე და გადახდილი თანხა და „ბე“ არ დაუბრუნდება.

საჯარო აუქციონის ფორმით სახელმწიფო ქონების რეალიზაციის მიზანია საკუთრების უფლება მიენიჭოს საჯარო აუქციონში მონაწილე იმ პირს, რომელიც ვაჭრობის პროცესში სახელმწიფო ქონების განმკარგავ სუბიექტს ყველაზე მაღალ ფასს შესთავაზებს.

პირს უფლება აქვს „ბე“-ს დაუკავებლად უარი განაცხადოს წერილობითი ფორმით საჯარო აუქციონში მონაწილეობაზე, განაცხადების მიღების ვადის ამოწურვამდე 48 საათით ადრე.

აუქციონში მონაწილეობაზე განცხადების მიღებას კომისია იწყებს აუქციონის გამოცხადების დღიდან და ამთავრებს აუქციონის დაწყებამდე 24 საათით ადრე. დადგენილი ვადის გასვლის შემდეგ განცხადებები არ მიიღება. აუქციონის შემდეგ გაყიდული ქონების ტექნიკური მდგომარეობის შესახებ მათი მყიდველისგან პრეტენზია არ მიიღება. დაინტერესების შემთხვევაში, დაწვრილებითი ინფორმაციის მიღების მიზნით შეგიძლიათ მიმართოთ სააუქციონო კომისიის მდივანს ქალბატონ თამარ რუსეიშვილს (ტელ: 240-64-97, მობ: 599 57-45-64, მის: ქ. თბილისი, ლეონიძის 3/5, ოთახი №312ძ ელ. ფოსტა truseishvili@nbg.gov.ge, ინვენტარის სანახავად მიმართეთ: ბექა ბარბაქაძე (ტელ: 240-63-97, მობ: 577 98-40-34ძ, ალექსანდრე კირვალიძე (ტელ: 240-63-99, მობ: 577 33-10-07ძ მისამართზე: ქ. თბილისი, ლეონიძის ქ. 3/5, ოთახი №119.

საქართველოს ეროვნული ბანკის სააუქციონო კომისია

◎ ნუნუ დულაშვილის დიდი აღიარება

ვარდობისთვეში აკაშკაშებული ვარსკვლავი

არ იღებს კომპლიმენტს: — კარგით ერთი, ხანი ძალიან დამეტყოო... არადა, ულამაზესი თვალები ისევე უბრწყინავს, საქართველოს ტელევიზიის შენობაში რომ შემიმჩნევია კარგა ხნის წინათ, სადაც, ერთი ხანობა, მუსიკალურ განყოფილებაში მუშაობდა ქალბატონი ნუნუ დულაშვილი და იქაურ მშვენიერ ქალთა კრებულს თავისებურ ეშხს მატებდა.

ჰოდა, დღეს, 4 მაისს, როდესაც ნუნუ დულაშვილის ცხოვრებაში ერთ-ერთი განსაკუთრებული მოვლენა ხდება — თბილისის საკონცერტო დარბაზის წინ ვარსკვლავს უხსნიან და გაწამაწიაშია, მაინც გამონახა მან დრო და რედაქციაში გვეწვია რამდენიმე წუთით.

— ა, გენაცვალე... ბოდბისხეველს — სპეციალურად დაგახვედრეთ კახელები... — ვეხუმრები სტუმარს და რედაქციის თანამშრომლებს ვაცნობ, რომლებიც, მართლაც, ძირფესვით კახეთიდან არიან.

— არ ვართ მაგრები თუ!.. ვენაცვალე იქაურობას!...

— მაგრამ, პირველად, მაინც ქუთაისზე დაწერეთ სიმღერა...

— ქუთაისში ვიყავი იმხანად, იქ ცხოვრობდნენ ჩემიანები... ბავშვი დავტოვე დროებით და ძალიან რომ მენატრებოდა — „ქუთაისო, ქუთაისო, შენთან არის გული ჩემი“... — ამოვთქვი. ეს სტრიქონი, სხვათა შორის, ჩემია, მერე დავით კვიცარიძემ დაასრულა ლექსად...

— „იმერეთის ნიავო“, „კახეთო“, „ღმერთი სიყვარულისა“... და კიდევ რამდენი... გულშიჩამწვდომი მელოდიებია, ქალბატონო ნუნუ...

— გმადლობთ... ბატონმა ბიძინა კვერნაძემ მითხრა ერთხელ: რეზო ლაღიძეს, სათევზაოდ რომ დავყვები, ჩართავს ხოლმე მაგნიტოფონს და გაუთავებლად გვესმის „იმერეთის ნიავო“... „კახეთო“ ხომ ცხონებული იოსებ ნონეშვილის ლექსზეა შექმნილი... „ღმერთი სიყვარულისა“, ასევე, მისი ლექსია... შესანიშნავი ურთიერთობა გვქონდა...

— თავიდან როგორ იყო?

— მარო თარხნიშვილის სიმღერები მიყვარდა ძალიან, არადა, გაუთავებლად მესმოდა: „ახ ტრაქტორო, მე შენს გამჩენს, ვენაცვალე ყელშია“. „არ მინდა, დედა, გამოთიშე, გამოთიშე-მეთქი“, — ვეხვეწებოდი დედაჩემს... ჩახვეული გურული სიმღერებიც მიყვარდა... მერე ნიჭიერთა მუსიკალურ ათწლედში ვსწავლობდი, სადაც ამჟამად თვითონ ვარ პედაგოგი...

— ვარსკვლავები ძალიან კი მოამრავლეს, მაგრამ, საბედნიეროდ, გამორჩეულებიც არიან... ერთ-ერთი ასეთი (მკითხველი უთუოდ დამეთანხმება) თქვენ ბრძანდებით, ქალბატონო ნუნუ...

— რა ვიცი, აბა... წარმოიდგინეთ, რომ ვღელავ... მთავარია, კონცერტი გამოვიდეს ნორმალური.. ველოდე ნიკა მემანიშვილს, სამი წელი ველოდე.... მინდოდა, რომ ეხელმძღვანელა საღამოსთვის... ვეღარ მოიცალა და, მეტი აღარ შეიძლებაო, მერიამ... სხვათა შორის, საოცარი ხალხი მუშაობს იქ... მარტო მამუკა ქაცარავასა და ნეკა სებისკვერაძის გულისხმიერება რად ღირს... მაგათ მოინდომეს ძალიან დღევანდელი საღამოს გამართვა.

— პროგრამას გაგვიმხელთ?

— რა გამხელა უნდა... შესრულდება ყველაფერი, რითაც მიცნობს საქართველო... მაპატიე... წავედი ახლა... ქვეყნის საქმე მაქვს... ა, ეს ბილეთები შენ, გელოდები კონცერტზე...

...და გვემშვიდობება იგი მომფერებელი თვალებით.

ვილენ მარდალეიშვილი

◎ საინტერესო ფაქტი

ილიას წისქვილი

გაზეთ „სახალხო ფურცლის“ 1914 წლის 2 ივლისის ნომერში (№27) წავაწყდით გიგო თოიძის მოგონებას ილიას შესახებ. ქვემოთ მოგვყავს ამ სტატიის სრული ტექსტი.

არაგვის მარცხენა ნაპირას, საგურამოსთან ახლო, ილია ჭავჭავაძემ ამ 15 წლის წინათ ააშენა მშვენივრად მოწყობილი წისქვილი. მისი სიმშვენიერე მარტო გარეგნობით არ გამოიხატებოდა. თანამედროვე ტეხნიკაზედ იყო მოწყობილი და აუარებელი ფულის გარდა, ილიას დიდი შრომა და ენერგია ჰქონდა დახარჯული. ილია როგორც სოფლის საქმისათვის თავდადებული მოღვაწე, ამ წისქვილის აშენების დროს ზაფხულის სიცხეში გვერდიდან არ მოშორებია, ისე უყვარდა სოფლის სხვა საქმეებთან ეს საქმეც.

ილია აღარ არის, მაგრამ მისი შრომის ნაყოფი მაინც დაცული უნდა იყოს. ამის შეგნებაა საჭირო. მაგრამ რას ვხედავთ? ილიას მამული საგურამოში ქ. შ. წ. კითხვის საზოგადოებას გადაეცა, ხოლო ეს უკანასკნელი აი როგორ უვლის: არაგვი მოვარდნილა წლეულს გაზაფხულის პირზედ და ნახევარზედ მეტი ამ მშვენიერი ქვითკირის წისქვილისა წაუღია. წყალს წაუღია მთელი შიგ მოწყობილობაცა და სულ გამოღმა მხარე დარჩომილა უწისქვილოდ.

ამ ერთი კვირის წინათ დუშეთიდან გეახლებოდით და ჩემის თვალით ვნახე ილიას წისქვილის ნანგრევები, დამენანა და მეწყინა მისთვის უფრო, რომ ამ წისქვილის აშენებაში მეც ილიასთან ერთად შრომა მიმიძღვის და მწარედ დამაფიქრა ამ არასასიამოვნო ამბავმა.

გიგო თოიძე

P. S. ამ წერილის გამოქვეყნების შემდეგ მოკლე ხანში დაიწყო პირველი მსოფლიო ომი, ყველაფერი აირდაირია და ქართველ მამულიშვილთა სურვილი წისქვილის განახლებისა, დავიწყებას მიეცა.

წელს სრულდება ილია ჭავჭავაძის დაბადების 175 და მკვლელობის 105 წლისთავი. ალბათ, ურიგო არ იქნებოდა, თუ საიუბილეო დღეებში საზეიმოდ გავხსნიდით ილიას სახელზე აშენებულ წისქვილს საგურამოში. იქნებ არაგვის პირას ლარივით ჩამწკრივებულ დუქან-რესტორნებს შორის ილიას წისქვილისთვისაც გამოგვენახა ადგილი და ახლავე დაგვეჭირა თადარიგი ილიას წისქვილის დასადგმელად.

მედეა თავდიშვილი

◎ მხოლოდ კეთილი გულით ნათქვამი

პროვინციიდან დანახული ქართული მედიის პარადოქსები

7. უცხო ენის შესწავლის უნიკალური ხერხი

ზემოთ, ერთგან, ვთქვი: შენიშვნები ძირითადად ტელევიზიებს, უფრო სწორად — იქ მომუშავე ჟურნალისტებს ეხება-მეთქი. ამაში, ბუნებრივია, პრესის მუშაკებსაც ვგულისხმობდი. ამიტომ, ბალანსი რომ დავიცვა, ორიოდ საქებარს გაზეთზეც ვიტყვი.

ჩვენთან, პროვინციაში, მავანს რომ ჰკითხო, გეტყვის: პროვინციალიზმის სუნით ყარს ჩვენი ტელეკომპანიების (ორ ან სამ არხზეა სულ საუბარი! სხვაზე ვერაფერს გეტყვით.ძ და პრესის უმრავლესობაო. მხედველობაში აქვთ უხეირო მიმბაძველობა და არაპროფესიონალიზმი, უფრო ზუსტად — ვითომ პროფესიონალიზმი. ერთმა ისიც კი მითხრა, როგორც ცეცხლს ვერ დაფარავ, რაც გინდ თივა მიაყარო, ისე უვიცობას (არაპროფესიონალიზმსძ ვერ დამალავ ვერანაირი მიმბაძველობითო. ჩემს თანასოფლელებს (თანაქალაქელებსძ, პროვინციელებს რა(!ძ, ამგვარ არაპროფესიონალიზმად მიაჩნიათ ქართულ ტექსტში უცხოური სახელწოდებების უცხოური ასოებით წერა.

მე კი, პირიქით, ამგვარ პრაქტიკას მივესალმები, რადგან, ჩემი ღრმა რწმენით, ამას პრესის მუშაკები საგანგებოდ კეთილი მიზნით აკეთებენ და ამით ხელს უწყობენ მკითხველების მიერ უცხო ენების შესწავლას.

ბუნებრივია, ახლა მე არ შევუდგები იმის მტკიცებას, რა მნიშვნელობა აქვს უცხო ენების ცოდნას თანამედროვე ეპოქაში, შევეკამათები კი იმათ, ვინც წუხს, რომ ცალკეულ (უბრალო, ლინგვისტურით, ფონს ვერ გახვალძ ლექსიკონების გარეშე ზოგიერთი გაზეთის (ჟურნალისძ ცალკეულ პუბლიკაციას ვერაფერს ვერ გაუგებო.

აბა, როგორ გინდათ, თქვე კაი დედ-მამის შვილებო, უცხო ენის შესწავლა მთლად თავის შეუწუხებლად როგორ გინდათ?!

ჩემთვის, ცხადია, მიუღებელია ის მოსაზრებაც, თითქოს პრესის მუშაკები ამას იმიტომ აკეთებენ, რომ თვითონაც ვერ კითხულობენ, ვერ თარგმნიან ამ სახელწოდებებს და ასო-ასო იმიტომ გადმოიწერენ ხოლმეო. პირიქით, უფრო უნდა წავაქეზო ჩემი დედაქალაქელი კოლეგები. ჩემი დაკვირვებით, ქართულ ტექსტებში აშკარად დომინირებს ინგლისური და რუსული (ჰოი, საოცრება!ძ ენები. დარწმუნებული ვარ, ინგლისურ და რუსულენოვანი გაზეთები, როცა საქართველოს შესახებ მასალებს აქვეყნებენ, ქართულ სახელწოდებებსაც ქართული ასოებით წერენ! კი, ბატონო, კეთილი და პატიოსანი! მაგრამ, რა შეღავათია ეს იმათთვის, ვისაც, ვთქვათ, ჩინური და არაბული ენების შესწავლა გვინდა?! ან ამ ენებს რატომ ჩაგრავთ ან ჩვენ?

იმედი მაქვს, ამ ჩემს პატარა სურვილსაც (კინაღამ) „შენიშვნა“ დავწერე) გაითვალისწინებენ ჩვენი საყვარელი ჟურნალისტები. ამით მკითხველებიც, მოგებული დავრჩებით და ქართული პრესაც უფრო მრავალფეროვანი (და უფრო მრავალენოვანი!) გახდება. რაც მთავარია (მთავარი მიზანი), შორს არ არის ის დრო, როცა თითოეულ ქართველს ეცოდინება თუნდაც ერთი უცხოური... სიტყვა!

გური ხიოლია,
საქართველოს პროვინციაში მცხოვრები
პროფესიონალი მკითხველი და ტელემაყურებელი (ალაგ-ალაგ).

სიყვარულის ცრემლი

სიკვდილშიც ბედნიერი

ეთერ ჯღარკავა-დუნდუას ნათელ ხსოვნას

ხვალ, 5 მაისს, მეორმოცე დღე გათენდება უშენოდ, ძვირფასო ეთერ, თუმცა, აქ სიტყვა „უშენოდ“ იქნებ არც იყოს სწორი, რადგან დღესაც ისევე ჩვენ გვერდით ხარ, როგორც გუშინ და იმის წინ იყავი. რასაკვირველია, ჩვენთან ერთად იქნები ხვალაც და მანამ, სანამ თითოეულ ჩვენგანს, ვინც შენი ლამაზი ადამიანობის ფასი ვიცოდით და ვისაც მთელი გულით გვიყვარდი, პირში სული გვიდგას...

თუ ვინმეზე შეიძლება თქმა, სულით და ხორცით ლამაზი ადამიანი დაიარებოდა ამქვეყნადო, ცხოვრებითაც მართლაც ლამაზი ცხოვრებით იცხოვრაო, უცხოდ კდემამოსილი და დარბაისელი საყოველთაო სიყვარულითა და პატივისცემით იყო გარემოსილიო, ეს შენ ხარ, ჩვენო ძვირფასო და მარად დაუვიწყარო ქალბატონო ეთერ.

იქნებ ზოგიერთის ყურს ეჩოთიროს კიდეც, მაგრამ მე მაინც ვიტყვი, რომ სიკვდილშიც ბედნიერი ხარ, რადგან ამქვეყნად საუკუნო ცოცხალ ძეგლად დატოვე შენი მრავალრიცხოვანი სამაგალითო ოჯახი — მართლაცდა სანიმუშო შვილები, ორი ვაჟკაცი და ორი ქალიშვილი, საუკეთესო რძლები და სიძეები, რვა შვილიშვილი და ათი შვილთაშვილი.

შენ მუდამ ბურჯი და დედაბოძი იყავი არა მარტო შენი ფუძეძლიერი კერიისა, არამედ იმ საზოგადო საქმისაც, რომელსაც მთელი ცხოვრება ერთგულებითა და რუდუნებით მუხლჩაუხრელად ემსახურებოდი.

ხვალ შენს ძვირფას საფლავზე, კიდევ ერთხელ აინთება მრავალი სანთელი, დაიღვრება მრავალი ცრემლი, ალალი სიყვარულის ცრემლი, კიდევ ერთხელ დაიდება მრავალი ცოცხალი ყვავილი ნიშნად იმისა, რომ შენს ჭეშმარიტად ნათელ ხსოვნას, კეთილად ვალმოხდილისა და უკეთილშობილესი ადამიანის ხსოვნას, სიკვდილი ვერ მოერევა და მარადიული სიცოცხლე გიწერია შენს საყვარელ ნაგრამთან ერთად.

ამქვეყნიდან შენი წასვლით
დამწუხრებულ ადამიანთა სახელით
მარინა კანდელაკი

ხსოვნა

გურამ არეშიძე

გარდაიცვალა გურამ არეშიძე, კაცი, რომელმაც განვლო ძალიან ლამაზი, შემოქმედებითად დატვირთული და უაღრესად სუფთა ცხოვრების გზა.

იგი დაიბადა 1932 წელს ქ. თბილისში. სახელმწიფო უნივერსიტეტის გეოლოგიის ფაკულტეტის დამთავრების შემდეგ მუშაობდა სხვადასხვა პასუხსაგებ თანამდებობებზე. იყო ელჩი მონღოლეთში, კამბოჯაში. ყველა იმ სფეროში, სადაც გ. არეშიძე მოღვაწეობდა, მისი საქმიანობა აღინიშნებოდა უდიდესი პროფესიონალიზმით და საქმისადმი დიდი სიყვარულით. ალბათ, ძველი თაობის წარმომადგენლებს კარგად ახსოვთ ბატონი გურამი, როგორც სპორტსმენი. მისი აღნაგობა და ვაჟკაცური გარეგნობა ამშვენებდა თბილისს.

წავიდა ეს შესანიშნავი კაცი, კარგი მეოჯახე, ბრწყინვალე მეუღლე, მამა და ბაბუა.

მშვიდობით ბატონო გურამ, მსუბუქი იყოს თქვენთვის ქართული მიწა.

ამხანაგების ჯგუფი

საერთაშორისო ასოციაცია „საქართველოს ქალები მშვიდობისა და სიცოცხლისათვის“ ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა ცნობილი გეოლოგი, ღირსების ორდენის კავალერი, გამორჩეული თბილისელი, ღირსეული და კეთილშობილი პიროვნება

გურამ არეშიძე

და თანაუგრძნობს მამუკა არეშიძეს მამის გარდაცვალების გამო.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია თანაუგრძნობს მეგობარსა და კოლეგას, ცნობილ ექსპერტსა და პოლიტოლოგს მამუკა არეშიძეს მამის

გურამ არეშიძის

გარდაცვალების გამო.

ჩვენი პრესდაიჯესტი

გუშინდელი გაზეთებიდან

გასაყიდად გამოტანილი არაჟნის უმეტესობა ფალსიფიცირებულია

პროექტის — „მომხმარებელი აკონტროლებს სურსათის ხარისხს“ მიერ ჩატარებულმა კვლევამ აჩვენა, რომ არაჟნები, რომლებიც თბილისის მაღაზიებში იყიდება, ხშირად არ შეესაბამება დასახელებას — „ნატურალური პროდუქტი“ და არ შეიცავენ, ან მცირე რაოდენობით შეიცავენ რძის ცხიმს.

„რეზონანსი“.

კონტროლის პალატა „ქართულ ოცნებას“ ადანაშაულებს

„თავისუფალი დემოკრატების“ ერთ-ერთმა ლიდერმა, პოლიტიკური კოალიცია „ქართული ოცნების“ წარმომადგენელმა თეა წულუკიანმა გუშინ გაავრცელა ინფორმაცია, რომ კონტროლის პალატამ დაკითხვების ახალი ტალღა დაიწყო. წულუკიანის ინფორმაციით, ამჯერად კონტროლის პალატაში ახსნა-განმარტების მისაცემად „ქართული ოცნების“ ოფისების მესაკუთრეებს იბარებენ.

„ახალი თაობა“.

ლელა წურწუმია „ნაციონალების“ მაჟორიტარი კანდიდატი იქნება?

„ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა“ ისნის საარჩევნო ოლქის მოგებას პოპულარული მომღერლის ლელა წურწუმიას მეშვეობით აპირებს.

ვისგან წამოვიდა შემოთავაზება და, საერთოდ, როგორ გაჩნდა ეს იდეა? შექსპირისა არ იყოს, ბევრი რამ ხდება, ჰორაციო, ქვეყნად ისეთი, რაც ფილოსოფოსთ ძილშიაც არ მოელანდებათ... მართალი იყო ის კაცი...

„ალია“.

სს „ქუთაისის ავტოსერვისი რაშის“ აქციონერთა საყურადღებოდ

სს „ქუთაისის ავტოსერვისი რაშის“ დირექტორი იწვევს აქციონერთა საერთო კრებას, რომელიც გაიმართება 2012 წლის 25 მაისს 17 საათზე, ქ. ქუთაისში, ნიკეას ქუჩა № 11-ში.

დღის წესრიგი:

1. 2011 წლის სამეურნეო საქმიანობის შესახებ საწარმოს დირექტორის ანგარიშის განხილვა-დამტკიცება.
2. სხვადასხვა.

სს „რაშის“ დირექცია

რეკლამა გ. ახვლედიანის ქ. №19.
„საქართველოს რესპუბლიკაში“
299-62-77; 599 32-85-76.

ანეკდოტები

სვანი შედის მაღაზიაში და გამყიდველს ეუბნება:
— ლარიანი ბურთი რა ღირს?

* * *

ჭიჭიკია ისეთი მშიერი იყო, ქუჩაში შიშველი გავარდა, სირცხვილს მაინც ვჭამო.

* * *

— **როგორი** სურათი გნებავთ, დიდი თუ პატარა? — ეკითხება ფოტოგრაფი კლიენტს.
— პატარა.
— მაშინ ასე ფართოდ ნუ იღიმებით.

* * *

ბარაკ ობამა, პუტინი და მიხეილ სააკაშვილი ერთად ისხდნენ თვითმფრინავში.

ბარაკ ობამამ მოიხსნა საათი, გადააგდო და თქვა — ასეთი ჩემთან ბევრიაო.

პუტინმა არყის ბოთლი გადააგდო.

მიხეილ სააკაშვილმა უმუშევარი კაცი გადააგდო — ჩემთან ამნაირი ბევრიაო.

* * *

პაპა გარიკა კვდება. შემოიკრიბა სანათესავო. კითხულობს:
— ჩემი ცოლი სად არის!
— აქ ვარ!
— ჩემი შვილები სად არიან?
— აქ ვართ!
— ჩემი შვილიშვილები სად არიან!
— აქ ვართ, პაპი!!!
— მაშ კუხნაში შუქი რათ ანთია?

* * *

ბებერი დათვი ასწავლის ახალგაზრდა დათვს :
— ადამიანს თავს ისე უნდა დაესხა, რომ მოასწროს შენი დანახვა და რეაგირება.
— რატომ?
— ისინი მერე უფრო გემრიელები არიან, მათში უკვე განავალი აღარ არის!

კადრი

ავტორთა საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ (ტ: 599 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“
(რკინიგზის ჩიხი, № 20)

uac(უაკ)070.4(479.22)
ს–323
ISSN 2233-3851

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
299-62-77;
599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16;
რუსლან რუსია 599 17-21-21;
სპარტაკ ქოზულია 599 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 514 33-33-24